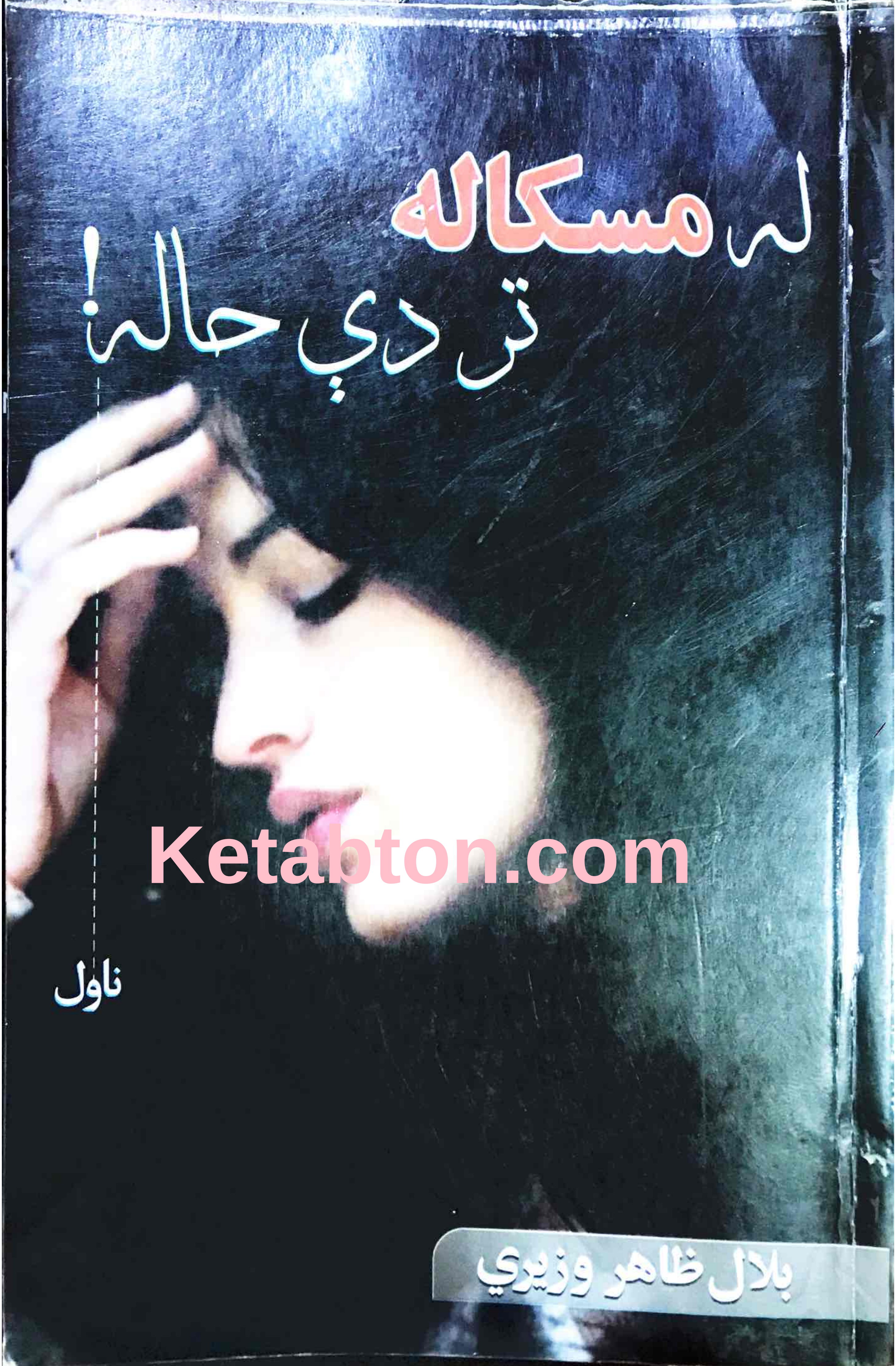

له مسکاله تر دي حاله!

ناول

بلال ظاهر وزيري

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړنې:

د کتاب نوم: له مسکاله تر دې حاله!
لیکوال بلال ظاهر وزیري
کمپوز: انجینر علي شباب
ډیزاین: حزب الله شهباز ساپی
خپرندوی: شهباز خپرندویه ټولنه
چاپشمېر: ۱۱۰۰ ټوکه
د خپرونو لړۍ: ۸۷
چاپ وار: لومړی
کال: ۱۳۹۸ل.ل/ ۲۰۱۹م

د چاپ حقوق له خپرندوی سره خوندي دي.

د ترلاسه کولو پتې:

ارمان کتاب پلورنځی، ارزان قیمت کابل/۰۷۸۶۲۲۸۳۴۳
عتیق الله کتاب پلورنځی، لوګر
یونیورستی بُک ایجنسی، خیبر بازار پېښور
پښتو اکیډیمې بک شاپ، پېښور یونیورسټی: ۰۳۱۲۰۰۹۴۹۴۰
ثاقب پبلشرز، رحمت مارکیټ، عقب قصه خوانی، پېښور
فقیر بک ایجنسي، قصه خوانی پېښور ۰۳۴۲۹۷۴۵۸۲۳:
روغانیوال خپرندویه ټولنه؛ اسحاقزی مارکیټ. لاندیني پوړ، جلال آباد ښار، افغانستان اړیکشمېرې: ۰۷۸۷۸۳۰۳۰۲ - ۰۷۷۲۹۹۴۰۴۰
شهباز خپرندویه ټولنه، بي بي حوا لېسې تر څنګ. حاجي زمان کوڅه، حاجي عظیم مارکېټ جلال اباد ښار
۰۷۸۷۸۸۶۸۱۲/ ۰۷۷۶۹۲۰۰۸/ ۰۷۹۷۹۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ:

لاندې سپېڅلو او ګرانو خلکو ته!
-شهید پلار رجان ته، چې ما نه دا ولیده او نه مې
یې مینه ولیده
- خوږې مورجانې ته چې پښتني احساس سره
یې را لوی کړم، دا سیوری دې زما په سر تل
وي
ب ظ وزیري

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلالي انګازې او تخلیقات

د یو غټ سترګي سرې، یو په ډېرو مسایلو پوهېدونکي سرې، په ذهن کې څه تېر شي. دا سرى همدې افکارو ته رياضت پيل کړي ایسته ترې شعر جوړ شي.

د شعر ليکل يو ځانګړی هنر دی چې د الهام او د رياضت د زېږندې نوم ورکولی شو او رښتيا دا د هر چا کار هم نه دی.

چې د ټولنې يوه پېښنه را واخلي او په يوې کوچنۍ نړۍ کې ورته ځای ورکړي، کله خو داسې هم وشي چې شعر پېښنه زېږوي، خيال په حقيقت بدل شي.

بله بحث د نثر دی چې د پاڼې پر مخ به درته هسې تشې کرښې ښکاري خو په حقيقت کې به داسې کرښې کښل شوي وي، چې لوستونکی له ځان سره کلک ساتي. د لوستونکي په سترګو کې اوښکې ډنډ کړی، د لوستونکي په مخ مسکا راولي کله ورته تندی وران کړي. دا ټول کمالات د نثر ليکونکي یا ليکوال د قلم کېدلی شي.

د دې پورته دوه ډوله هنرونو څښتن شاعر او ليکوال بلال ظاهر وزيري چې د نېږدې خوږو ملګرو څخه دی، د شعر سره سره د ټولنې په څو مهمو برخو (له مسکاله تر دې حاله) ناول ليکلی.

ياد ناول مې څو ځل له سترګو تېر کړ، وه مې لوست.

ګڼ موضوعات پکې ذکر شوي وو

د يو لايقه ځوان او د يوې شنې پاڼې کېسه پکې تر بحث لاندې نيول شوې وه، خو يوه شنه پاڼه پکې سوځي او يو تکړه لايق پکې ناکامېږي. دلته زموږ د ټولنې يو شمېر بد عرفونه دي، چې اکثره پېغلې او ځوانان يې قرباني کېږي، دلته ترې ډېره ښه يادونه شوې ده. ټولنيز، فرهنګي، نظامي، او روان حالات پکې څېړل شوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۲

د ناول ژبه ډېره روانه ده، موږ چې کوم ډول خبرې کوو په هماغه ډول لیکل شوی ده، یو شمېر پښتو اصطلاحات پکې هم ذکر شوي دي هڅه دا شوې ده چې کره پښتو ولیکل شي خو بعضې ځایونو کې د جملې د خرابوالي په خاطر د لیکوال سترګې په پښتو پټې شوي دي ټوله کې د اداکارانو د نومونو په انتخاب کې ښه فکر شوی دی ښه نومونه یې ټاکلي دي لکه، (لایق، پاڼه، چینار ګل، وړانګه، ائینه، شینکۍ، ښښتره توړی...)

د بلالي یار د نثر په نړۍ کې دا د پیل ګام دی خو داسې ښکاري چې په دې نړۍ کې لا ډېر لوبېدلی دی.

تاسې درونږ مخاطب د وزیري صیب دا لیکل شوی نثر ډېر په مینه ولولئ ان شاالله ډېر څه به ترې تر لاسه کړئ.

زه ګران وزیري صاحب، ملګرو او کورنۍ ته یې د دغې لاسته راوړنې مبارکي وایم.

تاسې (له مسکاله تر دې حاله) ناول سره پاتې شئ زه وزیري صاحب ته هیله من یم چې په راتلونکي کې به لا نور ښه کتابونه خپلې ټولنې ته وړاندې کړي، د دغې یار د لا نورو ښځونو په هیله د قلم نوکه یې وچه مه شه.

مینه او درناوی

علي شباب

فکري دریځ-ننګرهار

۱۴\۴\۱۳۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلال د پیل ګام !

دریغ ته وبلل شو...(ښه نظم لیکونکی، ښه نظم ویونکی او د ښو کلیماتو متخلق) دې ته ورته ډېره ستایئنه یې وشوه. یو تور هلک یو دردېدونکی هلک یو غټ سترګی هلک، درد یې په څهره کې له ورایه ښکارېده په دریغ مورږ ته مخاطب شو.

پیل یې په دوه بیتونو وکړ له هغې وروسته یې داسې نظم ووایه چې د درد سره سره یې خوند راکړ دا نظم کلیوال نظم و دې په (سلایي) نوم نومولی و.

څنګ ته ناست ملګری علي شباب مې وسکونډه او ورته مې کړه چې نظم دې وي او داسې دې وي.

بلال یار شو هماغه د سترو شپو او ورځو یار زمورږ فکرونه سره نېږدې وو مورږ د عدم تشدد د لارې ملګري وو. ډېری وخت به سره یو ځای وو، د هېواد په روانو حالاتو به اکثریت شنني رواني وې کتابونه به مو سره لوستل. په حقیقت کې د یوې رښتینې ملګرتیا تارونه سره غځېدلي وو.

بلال د پیل ګام واخیست له ما سره د مشورې پرته یې خپل یو نثري کتاب ټولنې ته وړاندې کړ خو ښه کار یې وکړ.

(له مسکاله تر دې حاله) د بلال ظاهر وزیري لومړی ناول دی، ما له سره تر پایه ولوست.

چې د ژوند حقیقتونه، مذهب، ارزښتونه، او کلیوال رنګ یې پکې راټول کړی، ټولنې ته وړاندې کوي

نوم یې هم بد نه دی (له مسکاله تر دې حاله) مسکال وشو...

ولې اړیکه ونیول شوه؟

ولې دا اړیکه وپالل شوه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دي حاله ! ۸/

ولې یوه شنه پاڼه وسوځېده؟
ولې یو ځرګند لایق ناکام شو؟
ولې دومره قربانیانې....؟
پایله یې څه شوه...؟

دا هغه پرتې پوښتنې دي چې په لوست سره به یې لوستونکي خپله ورته ځوابونه پیدا کړي.

بلال توره وکړه د خپلې خوږې پښتو ژبې یو څو سلنه حق یې ادا کړ، لږ څه یې د پښتو په میراث کې نور هم اضافه کړه. اوس په دې وپوهېدو چې بلال له شعري ژبې سربېره نثري ژبه هم لري.

زه ملګري بلال ظاهر وزیري ته هیله من یم ډېر هیله من چې دا به په دې برخه کې لا ډېره هڅه کوي تر څو خپله ژبه نوره هم بډایه کړي.

زه ورته له ډاډ او مبارکۍ سره سره دا لارښوونه کووم چې په دې برخه کې لا غښتلی پاتې شي چې لا ډېر کتابونه خپلې ټولنې ته وړاندې کړي.

زه ستاسې او کتاب تر منځ نور نه راځم تاسې (له مسکاله تر دې حاله) ولولئ او د مسکال او حال تر منځ پرتې پوښتنې حل کړئ، زه وزیري ته بیا هم د دغې ناول د چاپ مبارکي وایم د تخلیق فکر یې له کلیماتو مالامال او د قلم څوکه یې وچه مه شه.

درنښت

عبدالله بهار(صافی)
د روڼ ټولنیز بنسټ مرستیال
ننګرهار جلال آباد

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مننې په پار !

تخلیقات په ډېرو مسایلو کې ترسره کېږي، د ادب تخلیق بیا دوه موضوعات زېږوي

چې یوه برخه یې نظم او بله یې نثر ده

زه چې کله په دریغ شعر وایم نو که ربښتیا ووایم ډېر تشویقېږم چکې شي، ښه شېبه راته د لاسونو پړکا کېږي.

زه دومره نه آرزم، خو شاید د دې خلکو د ژوند انځورونه به زما به شعر کې ښکاري چې بې خیاله راته سرخوځوي. دا کېسه په ما هم تېرېږي یو شمېر ملګري دي چې شعر وایي وایم لکه چې دا یې ماته لیکلی دی سم ډېر خوند ترې اخلم.

راځم دوهمې برخې نثر ته، زه دا ځل د تخلیق په دې برخه کې خپل ځان دې وګړو ته وړاندې کووم. دا مې د پیل ګام دی زه وینم چې دا لیکل شوې ګډې وډې څومره بدلون راولي (له مسکاله تر دې حاله) له کومه ډول هرکلي سره مخ کېږي.

په همدې ځای کې له تا ګران لوستونکي ډېره مننه کووم چې دا کتاب لولې، شاید ستونزې به ولري دهغې راته ښښنه وکړئ او که راسره مو شریکه کړه نو احسان به مو وي.

زما څو تنه خواږه یاران دي هغوی راسره د دې کتاب په چاپ کې له زړه هراړخیزه مرستې وکړې یاد یې ډېر ضروري ګنم.

په سر کې مناسبه ګنم چې د خپلې کورنۍ یاده وکړم، ځکه یو بلالی دوی ظاهر او بیا یې د تخلیق په نړۍ کې وزیري کړ، زه د دې کتاب ټول کرېډېټ(اعتبار) د دوی په نوم کووم.

په ځانګړي ډول د ګران نیکه، کاکا زوی رستم شاه او خپل کاکا (شاکرالله) څخه مننه کووم چې تل یې زه په ملا ډبولی یم او د مخکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! ۱۰/ ۱

تګ روحیه یې راکړې ده.

له ګران او خواږه ملګري دین محمد حیران څخه من من مننه چې د دې کتاب په چاپ کې یې مالي مرسته راسره وکړه. له ګران دوست انجینرعلي شباب څخه د منني د ادا کړني کلیمات نه لرم، په خپلو نازکو ګوتو یې د ناول کمپوز وکړ او د دې سره سره یې راته د کتاب اړوند ګڼې مشورې هم راکړې.

له ګران هدایت نور ستانکزي څخه هم د زړه له تله مننه کووم، چې یو شمېر نقطعو ته یې متوجې کړم او سالمې مشورې یې راکړې.

له نورو خوږو ملګرو هر یو عبدالله بهار، ګل محمد شېرزاد، فضل الحق سعید ، امید لطیف زي، بشیر احمد شیرزی، انجینر فرید امین، بصیر احمد فیصلي، غیرت مهمند ، صفي الله ناصري او عمران حیدر څخه هم مننه کووم چې تل یې ماته هر اړخیزې او ښې مشورې راکړې دي.

د شهباز خپرندوي ټولنې له درانه مشر حزب الله شهباز څخه نړۍ نړۍ مننه چې په ورین تندي یې د کتاب د چاپ او خپریدا چارې په غاړه واخیستې.

په پښتنه مینه

بلال ظاهر وزیري

۱۲\۱۴\۱۳۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دي حاله !

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مازیګر لمر په پرېوتو و !

جلال اباد ښار ملنګ جان واټ کې غورځنګ له لاسه نیولی وم، ما د پښتونستان ځلور لارې ته ځکه کش مکش کاوه، چې په دغه خوا مو کور و. مازیګر چې به له دندې راغلم بې انتها به ستړی وم، هر مازیګر به راسره همدا تلوسه وه چې کله به تر کور رسمه او د ابۍ د لاس لاچې دارو چایو ګیلاس به له غوړه نیسمه

خو غورځنګ بیا په ملنګ جان واټ ټینګار کوه، دا چې غورځنګ مې د راز او نیاز ملګری و ماته به یې له نیازه (خانه) غږ کاوه، او زه به ورته په (ګل پاڼې) مخاطب کېدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاغلي خاطر دروند و زه هم ورسره تم شوم د پیغام منور د موسیقۍ له دفتره لږ څه وړاندې، په یوه بې چاره هوټل کې مو د چایو په لېست کې ځان ثبت کړو. غورځنګ چې په کوزې پښتونخواه کې ژوند کړی و، نو ځکه یې تل د شېدو چای څښلو او نومو ړي سره په یو ځای کېدو به اړوو چې باید د شیدو چای څښل ورسره ومنو. نومو ړي د چپ لاس په څنګل ډډه ووهله پښې یې وغزولې، ماته ځیر شو یوه شېبه غلی و بیا یې وویل یو ښه خبر درته لرم که د چایو سره څه را اخلې ما جیب ته د چپې سترګې په کونج غلي غلي ولیدل د جیب ځواب منفي و، ور زیاته مې کړه د ګل پاڼې څو ته خو اوس سوداګر یې ټول ښار دې په خپلو مشروباتو لړلی دی، د ښار ټولو دوکاندارانو سره اړیکې لرې ،غورځنګ مسکی شو ویې ویل که را اخلې او که نه؟ ! زه کار نلرم ما ورته کړه څه ته یې را واخله پیسې به یې میاشتني تنخواه کې درکړم.
زموږ تر مینځ پیسو کوم ارزښت نه درلود خو هسې یوې شېبې خندا ته به مو پلمه لټوله، غورځنګ ووتو او له ځانه سره یې سمبوسې راوړې په هوټلي یې غږ کړ یو چاینک د شیدو چای هم راوړه.
دې سره یې ماته مخ راواړوه چې خانیه ! بیګا مشر ډاکټر صیب سره یوې انجلۍ اړیکه نیولې وه،له خبرو داسې معلومېده چې کومه ډاکټره ده زه ورنېږدې شوم چې تر څو پوه شم چې ځوانه ده که بوډۍ؟ غږ یې تاند و کله چې مشر ډاکټر صیب د موبایل کرښه پرې کړه د فیس بوک (مخ پاڼې) په پلمه مې ترې موبایل واخیسته. راغلو اړیکو ته لاړم ګورم چې په سر کې یې د ډاکټر پاڼې په نوم شمېره ثبت وه ژر مې ترې خپل موبایل ته واړوله موبایل مې بېرته ډاکټر صیب ته ورکړ.
ټوله شپه مې پاڼې ته پېغامونه او زنګونه وکړه ځواب یې رانکړ، خو ما ورزیاته کړه (ګل پاڼې) نور څه کوې؟ سم ټیکدار دې له ځانه جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی ایې هی. تاجکه، ازبکه هزاره او ...
اوس دې په پښتنو پسې هم را واخیسته په خندا شو او ویې ویل پښتنو ته نصیحت کووم چې ځوانان یې بې لارې نه کړي. ما ورته وویل ښه نو زه دې د څه لپاره راوستی یم راته یې کړه د میړني په نوم مې یو دوست راځي تاسې سره هم اشنا دی که په یاد مو وي د ښېوې په یوه رسمي سفر کې راسره یو ځای و ، ښاښا ومې پېژنده هغه چشمکي یادوې هههه.. په هغه ورځ یې د کبوتو په مهال چینارګل ته وویل چې یاره تا خو له حیا خلاص کړو هههه بلکل هماغه دی، دا ځای مې ورسره وعده کړې ما ورته وویل سمه ده موبایل دې راکه چې سوډان(چینارګل) هم راوغواړم.
چینار ته مو له ډېرې مینې سوډان وایه چینار ډېر نرم مزاج خندان او صادق انسان دی. غورځنګ د موبایل په راکړې سره دنده هم راکړه چې بیرون دې شمېرې سره هم اړیکه ونیسه د مېړني شمېره ده شاید نبږدې، وي، زه موسک شوم او د څپلیو د پېړمو په ترلو ...ې زیاته کړه چې صیب امر مو اجرا کېږي. ځان سره مې ووېل بچو خانه له ډاکټرانو د ډاکټرانو شمېرې پټوې بیا یې مونږ ته یاده کوې زه به دې هم خوښ شم دا چې چینار ته زنګ ووهم فکر مې د پانې شمېرې ته شو ژر ژر مې په خپل موبایل کې په مستعار نوم (داؤد) ثبت کړه، چینار مې راوغوښت او مېړنی مې له لاسه نیولی هوټل ته دننه کړ له چای څښلو وروسته مو بنډار تالا ترغی. کړ.
له هوټله په راوتو سره د بنډارونو له یوه بل خوږ او مبارز ملګري صفي الله سره مخ شو نوموړی هم زمونږ په څېر د عدم تشدد فلسفې لاروی او مینه وال و.
عدم تشدد په پښتنو کې کې یو اوږود شالید لري ،د دې فلسفې سر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لارې ستر پښتون فخر افغان خان عبدالغفار خان بابا یا د استاد اسماعیل یون خبره د سرپیتوب لاروي د نه تشدد نظریې خپریدا لپاره ډیره خواري کړې ده.

نو مونږ به هم تل په شریکه د رخصتۍ په ورځ د بابا په مزار کې راټولیدو د بابا په کارنامو او اوس مهال د یو ځوان مبارز منظور خان پشتین په کارونو ؛ قربانیو او لاس ته راوړنو غږیدو له روغبړ وروسته یې عادتي لیکچر شروع کړ.

او ویې ویل عمران حیدر زنګ راکړی و، ویل یې علي شباب هم له ما سره دی او دوی هم له ځانه سره راواخله او د بهسودو د پل هوټلو ته راشئ.

موږ هم دریغ نشو تر ماښامه مو محفل په مرکو ګرم وساته قضا ماښام د خپلو کورونو په لور خواره شو. د اشترنګي ریکشې په وروستي سیټ کې ناست وم چې ښاغلي افضلي صیب د کاروان صیب بیت رامسج کړ.

ما مخکې له دې چې یې ولولم مضریت مې وکړ او پانې ته مې ولیږه نن یې ګیله په غریو نیولي انداز داسې وکړه

خلک په خپلو کارو بوخت دي په چا کار نه لري
د پیغام د رسېدو سره سم بېرته ځواب راغی

-وبښئ ! تاسې څوک؟

ما ورته ولیکل

-ډګر جنرال لایق افغان

شېبه ځنډ وروسته یې په پیغام کې لیکلي وو (هههههههه..جنرالان په ملنګانو باندې څه کا؟!)

وبښئ تاسې شمېره ناسمه کړې ده بیا مې پیغام ورته وکړ خو دا ځل یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۱۲

ځواب رانغی، دا وخت د تبلیغي مرکز دروازې ته رسېدلی وم.
زنګ مې ورته وکړ شبکې ځواب راکړ(ستاسې ډایل کړې شمېره ځواب نه ورکوي) لا دوه قدمه به مې نه وو اخیستي چې پانې مسکال وکړ ما یې شمېره ډایل کړه مقابل لوري په خپ خپ خو زړه راښکوونکي اواز ځواب راکړ، هیلووو !
تاسې څوک؟ د ډاکټرې دې نرم غږ زما وجود مېږي مېږي کړ له کړتن سرې یې خبرې هېرې کړې. زه د دغې جادوګر غږ په خلقت کې غرق وم، ډاکټرې بیا راغږ کړ ورو ره تاته وایم څوک یئ؟ د ورور له نوم سره مې ټکان وخوړه د خیال نړۍ مې ویجاړه شوه ورته مې له خولې ووتل زه زه څه خیر پرېږده یې که څڅڅه خدد دمت وي؟
هغې زیاته کړه نه مننه خو بیا مزاحمت ونکړې، د هغې په غوښتنه مې د موبایل اړیکه پرې کړه زړه مې بې قراره شو. په اړه یې ډول ډول فکرونه ذهن ته راغلل حیران وم، چې څه وکم څه ډول قناعت ورکم څنګه یې ملګرې کم څه ډول کولی شم چې اړیکه ورسره وغزوم.
نو د زړه او ذهن پرېکړه مې په دې سره وشوه چې اول باید په پیغام هوکړه وشي چې یو ځل هوکړه وشوه نو بیا زنګ که زنګونه... د اغلې ډاکټرې څو خاصیتونه ډېر ښه ولګېدل د هغې له جرأت، اخلاق، قناعت او سالم تحلیله متاثر شوم په پیغام کې مې ولیکل:
(وبښئ مزاحمت مې وکړ)
هغې زیاته کړه، نه هیله کوم.
دې هیلې نو زما ډېرې هیلې پیدا کړې. ځکه د موبایل پرې کېدو نه وروسته ما دا امید نه درلود چې اغلې دې بیا وخت راکړي او زما ببولالې دې واوري. ځکه د پانې د ژبې فصاحت او بلاغت ډېر زیات و، خوږه لهجه او اصولي خبرې یې کولې د بل پیغام لپاره مې د موبایل

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! ۱۷/

سکرین له دې ټکو ډک کړ.

.هر یو غم به درنه لرکړم

خوشالۍ به در په سر کړم

زه به دومره مینه درکړم

چې دنیا به شي حیرانه

اخر کې مې زیاته کړه چې د دې ښائیسته شیرینې او مینې مینې انجلۍ نوم به څه وي؟

هغې یوه وړه خندا او لاندې یې لیکلي وو

د کومې انجلۍ؟

ما ویل ستا په (ستا) سره یې پوره یو لمن خندا راولیږله بیا یې یو اوږد پیغام په دې ډول لیکلی و:

دروغجنه دا سړي ولې دروغ وایي (دې ښائیسته شیرینې مینې مینې انجلۍ) نو زه تا چرته ولیدم؟

وااا ډوزماره په ډوزمار سره زما خوله د خندا له کنترولا پاتې راغله داسې په کړس کړس مې وخندل چې د ټولو دوکاندارانو فکر ما ته شو.

ځکه مونږ به کله کله ډوزمار ښاغلي چنار ګل ته ویل که چنار به ربښتیا خبره هم وکړه نو ما او غورځنګ به په موسک انداز یو او بل ته وکتل چې بیا یې ډوزه اوویشته چنار به قسمونه کول چې باور وکئ ربښتیا وایم تاسو ته زما هره خبره ډوزه ښکاري

له خندا وروسته مې ځواب ورکړ

-چې ستا د غږ او کلیماتو مطابق مې ذهن کې ستا څهره انځور کړه او ډېره خوږه ولګېده او بیا خو ښائیست څه په څهره کې نه وي ،انسانیت او اخلاق له هر څه ښه ښائیست کیدای شي.

هو دا خو منم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وبښئ دا (ای ای) راته مناسب نه ښکاري ښکلی نوم مو ؟
هههههه ولې درته مناسب نه ښکاري؟
د چا خبره(شرماږم) هههههه ځکه چې دغه یې دغې ته وایي.
څوک چا ته؟
میرمنې یې خپل د ژوند ملګري ته وایي هغې وخندل او زیاته یې کړه
ډېر وران یې.
نوم مې ائینه دی خو په کورکې راته شینکۍ وایي
په څه بوخته یې؟
هېڅ نه د کور کارونه او بس...
څو کلنه یې ائینې؟
دوه ویشت کلنه
کور مو په کومه خاوره دی؟
تورغره کې
زده کړې دې کړې دي؟
تر دریم ټولګي
دروغ مه وایه دا پیغامونه او تر دریم ټولګي ښوونځی...
ته څه فکر کوې؟
زه خو وایم شاید لسانس به یاست
هههههه... سمه ده نو چې ته وایې
رښتیا ووایه چېرته او سېږې؟
کلي کې کنه.
فکر نه کووم
باور وکړه ډګر جنراله !
هههههه ډګر جنرال !

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۱۹
هو کنه تا وېل ښاغلی قدرمن ډگر جنرال لايق افغان
سمه ده نو
د پاڼې له قوله چې د دې پيغامونو په بهير کې مې مور ته ستا نه شکايت وکړ
چې يو څوک دی ډېره يې په تنگه کړې يم مور مې راته ووېل چې کوم اوزگارخېل به وي کار پرې مه لره ځواب مه ورکوه، په ورته مهال مې ستا پيغام خپلې خورلنې وړانگې ته هم لېږه او هغې به راته ښودانه کوله چې داسې وکړه وخانده، غصه شه او داسې نور...
ائينې !
بلې
دا چې د پاڼې خبرو په ما ډېر اغېز کړی وو نو ما هڅه کوله چې نوموړې د مينې په دام کې گېره کم، خو دا کار دومره اسانه هم نه و.يو چاته د مينې څرگندول ډېر جرآت او لوې زړه غواړي د مقابل لوري زړه ترلاسه کول وړه خبره نده هنر ته اړتيا لري چې څنگه يو څوک په ځان مئين کړې خو ما غورځنگ سره په گرځېدو دا جرآت او هنر زده کړی و.
ځکه غورځنگ پدې کارونو کې ډېر ماهر و د دې ترڅنگ پرې الله ج ښکلې څهره هم لورولې وه خکه هغه به هره ناسته (غونډه)له داسې ډېرو پېښو او پړاوونو تېرېدو ، نو ما هم فکر وکړو همدايې وخت دی چې له زده کړې جرآت او هنر څخه گټه پورته کم نو زړه مې د زمري کړو او په خورا مؤدبانه انداز مې دا پيغام وليکه يوه خبره کوم خفه کېږې به نه، هغې ووېل نه مهرباني !
ځکه په اوس وخت کې دا خبره کول مناسب هم نه ښکاري خو زه مجبور يم چې بايد وېې وايم، هيله ده چې تاسو هم مثبت ځواب راکړئ او زړه مې مات نکړئ !

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! ۲۰/۱

مهرباني وکه که د منلو وي په سترګو منم یې
وعده وکه چې غصه کېږې به نه
سمه ده مهرباني •
باور وکه وېرېږم چې موبایل را باندې بند نکړې
نه یې بندووم مهرباني
په ډېرې سختۍ او تړتنۍ ژبه مې وویل چې
مینه درسره لرم
څڅڅه څه څه...؟
دا څه وایې لېونیه لا خو !
په خدای باور وکړه
له ځانه لېونی مه جوړوه لایقه مینه دا نه ده چې (مینه درسره لرمه) ډېر
څه د دې کوچنۍ خو درنې کلیمې تر شاه پراته دي.
څنګه؟
بس نو ماشوم نه یې !
باور وکړه ائینې پوه نه شوم
کله درد ، غم، ژړا ، بیلتون، قرباني که د سر په بدل وي او زه د دې
اړیکې تړون دومره په احساساتو نشم کولی
ائینې ! رښتیا وایم
نه یې منم
افففففففف...
بس نو فیصله به وخت ته وسپارو
نه نه نه ائینې زړه مې چوي !
حوصله لایقه ته په احساساتو کې یې
زړه مې تنګ شو او زنګ مې پسې ووهه په چالاکۍ سره ورته سر شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! ۲۱/

چې ژر کوه وو ایه چې لایقه زه هم درسره مینه لرم
دا وخت نو د ملک اباسین د حجرې تر څنګ د سیند غاړه کې ناست وم.
لایقه ! دا ته څه وایې مینه د خولې خبرې نه دي عمل غواړي او عمل یې په پښتنه ټولنه کې په سرو لمبو کې لوڅې پښې مزل دی.
نه ائیني حتمي به یې وایې
څه په پیغام کې یې درلېږم
خو یو ساعت وخت راکړه که څواب مې منفي و بیا به هم نه خفه کېږې
اړیکه پرې شوه.
تاسوږ پوهېږې چې انتظار د زړه وینې وچوي لکه د تږي مار به تاوېدم راتاوېدم کله به کېناستم او کله به ودرېدم.
یو شاعر څه ښه ویلي دي
لا ناست نه یم چې پاڅم ولاړ نه یم چې کینم
دا وخت راباندې ولې انتظاره نه تېرېږې
څو شیبې وروسته...
پیغام راغی ته څه ثبوت لرې چې ماسره رښتینی یې؟
ګوره ائیني اړیکه باور دی
پوهېږم خو زه مې زړه ته څه ډول قناعت ورکړم؟
یو څه شته، که ارزښت ورکړې
څـــــــه وو ایه؟
د مور په سر سوګند
له پیغامونو معلومېده چې د قسم په اورېدو پانې تغیر کړی همداسې وشو.
زیاته یې کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! ۲۲/

بسس بس بس... لایقه ! مینه درسره لرم I love you (دوستت دارم) ما ته خپله مور ډېره ګرانه ده.

اوس نو واوره

نوم مې پاڼه دی تخلص امین کوم اصلي د تورغره یو. او اوس کلي کې اوسېږم، تر اوسه مې د ننګرهار په عامې روغتیا روغتون کې دنده درلوده. اوس د تورغره روغتون کې په دنده بوخته یم ،له ماسپښین وروسته همدلته په یوه طبي علومو انستیتیوت کې استاده یم، کاش یو څه موده مخکې سره مخ شوي وای، د عامې روغتیا د کوچنیانو په واټ کې مې دنده وه.

ښاااا پاڼې ګلې ! خوښ شومه له پېژندنې او له باوره مو، زه لایق افغان یم له دې مخکې مې د کرېږ په بېز کې دنده وه د ملي پوځ یو تن بریدمل وم

-ښه ډېره ښه ده

زما پلار هم په ملي پوځ کې افسر دی

اوس مهال په یوه فرهنګي دفتر کې چې یوه بهرنۍ اداره یې ملاتړ کوي ورسره په دنده بوخت یم

ډېره ښه ده لایقه اصلي د کوم ځای او اوس مهال چرته مېشت یې؟

اصلي د کوټ ولسوالۍ یم اوس مهال جلال اباد ښار اوومې ناحیې اړوند تبلیغي مرکز سره اوسېږم.

ډېر ښه لایقه خسر مې څه کار کوي؟

ههخخههخهه... سعودي کې دی

سمه ده نو ولې دې وخندل هه؟

حیرانونکې ده خسر مې؟

خو لایقه تا ته خو ما وویل چې دا اړیکه ډېره سپېڅلې ده او پالل یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سخت دي، خو ستا تينګار و او د مور په سر دې قسم وکه کنه ما نه منله چې مې ومنله او ستا هم همدا غوښتنه وه اوس خو به ضرور د دې اړيکې پايله د ژوند يوځای کيدا (واده) وي.

په همدې ډول زمونږ اړيکې دوام درلود هره ورځ به مو په ساعتونو ساعتونو خبرې کولې.

يوه ورځ يې د خبرو په منځ کې زياته کړه زه نه غواړم چې په راتلونکې کې له کومې ستونزې سره مخ شم نو اړتيا ده چې د اوس څخه ستا او ستا د کورنۍ ځيني غړو له نومونو او ستا د کلتور رواج او خويونو سره ځان اشنا او عادت کړم.

او ته به راته يو يو ښايې ستا سې کورنۍ يعنې زما راتلونکې کورنۍ خواښې جانه، خسر جان، لېورونه، ايندرورګانې او نور څه ته ارزښت ورکوي په څه خوښيږي او څه يې بد راځي؟

چې زه ورته ځان هماغسې عادت او چمتو کړم

او که کومه نيمګړتيا را په کې وي چې اصلاح يې کړم لايق جانه!

واه پانې څومره ښه فکر لرې ان شاالله د وخت په تيريدو سره به يو بل ښه وپيژنو او د يو بل د کورني او ټولنيز ارزښتونه سره به اشنا شو.

لايقه! ته په کوم نوم خوښيږې چې زه يې درته له واده نه وروسته اخلم؟ خاوند مې؟

نه نه لايقو به درته وايم سمه ده؟

سمه ده څه چې تا ته ښه ښکاري ښائيسته انجلۍ؟!

ښاا ته راته ووايه ته په کوم نوم خوشالېږې پانې؟

خو کوم نوم پکې چا راوستی دی راته وايه زما غټ سترګې ميرمن جانې هههه...

ولاکه يې درته ووايم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۲۴

ولې لایقو ؟

ځکه ته چې ما ته لایقو وایې زه به درته پانکه وایم

سمه ده نو لایقو

ای د غوا لورې د مور نوم دې څه دی؟

هههه ولې درته ووایم چې ستوریه او ها رښتیا هغه ائینه او شینکی

مې خویندې دي یوه بله پېلوڅه نومېږي او واده شوې هم ده او بله دا

چې پلار سره مې نه لګي ځکه د هغې نوم مې هم درته وانه خیست نو

یې نشم اخیستی زړه مې درزېږي

ولې؟

بس تېرېږه ترې مشر ورور مې سپین غر نومېږي د کلي د روغتون مخې

ته هتې لري دوه نور ورونه مې پښتون او ځراغ.. ههههه او نیا مې

جانورو نومېږي خو یوه خدای وهلې شیطانه ده چې...

هههه سمه ده نو د غوا لورې

دا د غوا لور راته مه وایه لایقه په مور د ېره خفه کېږمه

کېنه د غوا لورې دا زما تکیه کلام دی

افففف باور وکړه زور راکوي

درکوي دې نو زما یې څه؟ !

سمه ده نو د غوا زویه ! ههههه...

شاباس قربانت شوم، قربان بیخم دا (قربان بیخم) څه ته وایي؟

دا په پشه یي ژبه کې وایي قربان دې شم

پانې ! زه سبا پخیر روان یمه یو ټرینینګ ته پانې.

همدلته جلال اباد کې دی؟

نه نه کابل خوشحال خان مېنه کې پخیر

ما نه وړې لایقه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لەمسکاله تر دې حاله ! ۲۵/

هههههه.... (ملا او دومره طالع)

رښتیا وایم لایقو

سمه ده نو د غوا لورې بیا د غوا لورې

ایی د غوا خو !

ای کاش لایقه چې واده مو شوی وی ،او ما درته په خپلو لاسونو د اړینو توکو بیګ تیار کړی وی

په تلو تلو کې مې بې شماره ښکل کړی وی

هههه د غوا لورې یواځې د بیګ تیارول، دا خو زه هم کولی شم دا دومره لویه شپه چې تېرېده، دې کې به دې څه کول هههههه.؟

ویده کېدم به کنه څه به مې کول؟

هههه تو خه تو خه هههههه....

ای سپین سترګیه شرمېږې نه؟

نه ولې د واده وروسته کېسه ده نو !

سمه ده نو ، خه پاڅېږې د شپې درې بجې شوې سهار وختي کابل ته سفر لرم د اوس لپاره ښه شپه.

نه نه داسې خو نه کېږي

ولې؟

یوه پپه لا... بیا ویده شه لایقه !

اففففف واخله

امممممممممم چک... خوږه وه اوس نو زه درته ویښتو کې ګوتې وهم ته ویده شه، سهار دې خو بجې پاڅوم؟

پنځه او دېرش به مې پاڅوې خوږې

ولې لمونځ؟

بس کړه د ملا لورې !

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۲۲

ای هی نو قسمت دې ښه دی چې نېږدې نه یو که نه ټول بدن به دې په غاښونو کندې کندې وه، لمونځ ولې نه کوې د غوا ځویه؟
ښاااا سمه ده ښه شپه کړه کړه ځومره خبرې کوې لا ،نو
تا ته هم ښائیسته، خاوند مې بای بای

• • •

جان مې پاڅه کنه.. لایق جان مې ناوخته دی لایقو پاڅه کنه لمونځ وکه ای لایقه ! ستا خو لا مور...تا ته وایم لمونځ قضا شو !
په دې پیغامونو زه نه وم پوه شوی زنګ راغی پوره شپږ او دېرش دقیقې وې د موبایل د توکمې په کېکاږلو سره غږ وشو:
لایقو پاڅه کنه. پاڅېدلی یې؟ او سمې خبرې ولې نه کوې هه تا ته وایم پاڅه کنه مړو !
پپپپاڅېدم یاررر...د غوا لورې
ښه شکر چې پاڅېدلې، هله نو اودس وکړه لمونځ په قضا کېدو دی بیا به د تلو تیاری نیسې.
سمه ده جان مې !
له کوره ووتم د ملنګ جان واټ څخه د کابل په موټر کې کیناستم...
په ټوله لاره موپیغامونه په زړه چاودون سره وکړل ځکه کله به په لاره موبایل کار کاوه او کله نه، خو د. سروبي بازار کې هوټلونو ته ودریدو چې د پانې پیغام راغی...
(لایقه که غږ دې وانه ورم نو بیا مې جنازې ته راشه نور نو یوه دقیقه بې له تا نشم زغملی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنګ مې ووهه د پاڼې خوله له ژړا نه تولېده، احساسات يې نشو کنترولولی. په ژړغوني انداز يې وويل بد نصيبي ګوره نن له مرکزي دفتره زنګ راغلی و، سبا زموږ هم په فاطمة الزهرا روغتون کې ترينينګ دی.

دې سره زه غلی شوم، بيا مې وويل څومره وخت لپاره دوام کوي؟

بس زما هم يوه اونۍ دوام کوي، له دې خبرې وروسته زما فکر هم خراب شو ځکه فاطمة الزهرا روغتون زموږ د کور سره نږدې پروت و.

پاڼې زياته کړه، لايقه څنګه غلی شوې؟

نه نه پاڼې څه خبره نشته (؟)

پوهېږم لايقه، خو ته مه خفه کېږه کوښښ کووم چې ستا تر راتلو دلته پاتې شم بابړيانو کې مې د ترور کور دی او که ونه شو، ته چې له کابله راځې زه به دې سترې مه شي ته خامخا راځمه.

سمه ده جان حرکت کوم بيا موبايل کار پرېږدي

خاوند ته مې ښه سفر... او مېرمن ته يې په اوښکو ټپي اننګي

نه نه پاڼې ! داسې مه کوه که زما خوشالي غواړې، نو زما لپاره په ځان پام کوه.

سمه د په سترګو لايقو تر کومه چې دې موبايل کار کوي نو پيغامونه رالېږه

-ښاااا سمه ده، زه به د موبايل تر کارېدو چاپېريم

کرنګ پيغام راغی، ليکلي يې وو:

ای دا ته ما ته مېرمن ولي نه وايې؟

هههه.. مېرمن خو مې يې پاڼې، نو تکرار ته څه اړتيا..(؟)

ښه سمه ده نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

.

.

جان مې لالی دې کابل ته ورسېد
شکرونه چې پخير ورسېدې، دمه شه سترې شوی به يې، سبا به وختي سيمينار ته ځې.
هو رښتيا کابل کې چېرته پاتې کېږې؟
ملګري شته دي، که نه ميوند واټ ورته وايي هلته پکتياوال ميلمستون کې کوټه نيسم.
سمه ده اوس ويده شه جان مې ښه شپه او ښه خوبونه
تاته هم پاڼکې... بای بای

● ● ●

په اړخ واوختم، سترګې مې وسولولې، تليفون ته مې زنګ و.
افففف يو خو دا زنګونه، دا خو پاڼه ده
بلې...بلې !
بلې ملې پرېږده
لمونځ درنه قضا کېږي او ما هم خپله بارستره چمتو کړې ده، چای څښم او بيا نو د ښار په لور درومم.
ستا شپه ښه وه لايقه؟ ما خو په ژړا ځان وژلی، ته لېونی مې يادېدې د سترګو ګاتې مې تر اوسه خوږېږي
پاڼې دا ليونتوب مه کوه دا ته څه بلا يې؟
خو څه وکړم تر اوسه خو تنها وم، اوس مې وجود په دوه برخو ويشل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی دی یو ته یې لایق او بل ته پانه وایي. ستا د لیدو لپاره مې ټوله شپه فکرونه کړي دي همدا سترګې مې نه وې ورغلې چې په خوب کې راغلې...

له رنګه غنمرنګ، جیګه پزه، غونډه مونډه خوله، منځني تور ویښتان، له وجوده نری او یو غټې سترګې...

ګوره پانې دومره تشویش مه کوه دیدن به مو وشي زه هم ستا لیدو ته لېواله یم خو خوب دې هم په زیاته سلنه اړخ لګوي...هههههه

او څه به ووایم د الله ج له نامې ځار شم چې په دې دور کې ته له فیسبوک،انستیګرام، واټساپ، ایمو، ټویټر او نورو خواله رسنیو لرې یې...

لایقه مور، کلیوال خلک یو، دا کوچنی موبایل که چا راسره ولید تر شلم کلي مو غیبت کوي او ته لا خبرې د سمارټ فون کوې توبه توبه. هههههه

ولې خاندې پانکې؟

هسې دلته د ښتري توری، په نوم یوه مشره ښځه ده، وایي کاش ستا په شان زما هم پښې سپینې وی. ډاکټرې داسې راباندې ښه لګې چې دې ونه ګورم طبیعت مې ټوله شپه ګډوډ وي.

بس داسې چاپېره وي بېچاره

ههههه.. بې چاره نه ده د بې چاره لورې، هسې نه ټوخه ټوخه دې کړي، شی دختربازدی.

ای ناولیه ! ګنهګاربړې مشره او زړه ښځه ده

سمه ده نو زه دفتر ته راورسېدم پانې ګلې !

شکر، لایقه زما یو ساعت وشو په علي اباد کې لاره بندی کې ښتې یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایي مخالفو وسلوالو په لاره کې بمونه ایښي د هېواد زړوره ملي پو
یې راوباسي.
دا څه وایې پانې؟
زه او خدای لایق جانه !
ته وګوره یو ډولي رینجر دی، شاته پکې چوکۍ دي، درنده وسله پکې
تړلې ده، دواړو خواوو ته یې دوه غټ ټایرونه لګېدلي، ډېرې انتنې
پرې تړل شوي دي او ۲۵۱۱۲ یې پلېټ نمبر دی.
دلته خو نشته...هاااغه دی ومې لیده لکه ناوې، ههه د تیلو ټانک سره
خوا کې ولاړ دی.
پوهېږې د غوا لوري دا زما موټر و، دا ما داسې جوړ کړی و شپږ کاله
راسره و.
دا څه وایې لایقه بس اوس دا بله دنده شوه، چې څمه او راځم دې رینجر
ته به ګورم او ژاړم به...ربه صبر راکړې !
ای لېونۍ له مینې دې مننه خو ډېرې ژړاګانې مه کړه ما دردوې، زه نور
پیغامونه نشم دراستولی زموږ درس پیلېدونکی دی او ته شېبه په
شېبه خبر راکوه ستا پیغامونه لیدلی شم.
سمه ده زړګیه !
لایقه لاړ خلاصه شوه
حرکت مو وکړ
پیرصیب زیارت ته راورسېدم
سره رود دو سرکه کې یم
اند پښنه ونکړې
د روغتون مخې ته ښکته شوم جاااان !
جانک ته تر دمې ښې چارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

● ● ●

لایق جانه ! وبښه پیغامونه مې نشو دراستولی
پانې ګلې ! تشویش ونکړې روغتون نه څو کوڅې لاندې زموږ کوردی
که هر څه ته اړتیا وه پیسې، خوراک، څښاک، د شپې لپاره هم مکمل
غږ کولی شې.
نه نه مننه ژوند مې
دلته مې د ترورکور شته، پیسې هم شته یواځې ستا کمی دی.
لایقه د چکنوریو په ساحه کې خو مې له چا سترګې نه سوځې څکه دا
مې د خاوند کلی دی هههههه.....
لایقه د استاد په مخ کې ته یې، دیوالونو کې ته یې، تخته کې ته یې،
درس ته مې هیڅ فکر نشته دا څه راوشو؟
ټولې ملګرې راپورې خاندي، خبر یې لایقو !
وړانګې ته مې کیسه وکړه چې د لایق مینې رانه ملنګه جوړه کړې ده،
وایي ته او لایق به ماته شیریني راکوی، څکه ټول کار مو ما وکړ.
هههههه... پانې څه که خیر و درځم، وبه ګورو اندېښنه مه کوه د
وړانګې شیریني له غره نه لوړه او درنه ګڼم. حق یې دی او بله مې دا
خبره کوله جان همدې روغتون ته مخامخ، د تیږو په سرک مې د یوه
ګران ورور چینار ګل چې زه ورته د مینې نه سوډان وایم کور دی.
دا شمېره یې درواخله کولی شې، چې مرسته درسره وکړي.
سمه ده جان مې !

(c) ketabton.com: The Digital Library

● ● ●

ای د غوا ځویه! چینار زنګ راکړی و شمېره مې تا ورکړې وه؟
هو بې غمه اوسه هغه مکمل باوري انسان دی یو چینار او بل غورځنګ له ورونو راته ډېر ګران دي.
چینار درته څه وویل؟
ویل یې خور جانې زه د لایق ورور یم، ته لکه چې جلال اباد کې ټرینېنګ کې یې، که کوم امر خدمت و له زړه ډاډه غږ راکوه.
بس همدومره...
خو له خبرو ډېر دروند انسان معلومېده، د څومره وخت راهیسې یې پېژنې...؟
دوه خبرې دې ورسره څه وکړې، اوس یې په هکله پوښتنو ته ګوره افففف نو دا ښځې هم عجب مخلوق دی؟!
ښاااا مه یې وایه لایقه ستا لکه چې بدګمانۍ نه بل کار نشته، ورور مې دی.
ښه پاڼکې دا خو له ډېر وخت راهیسې پېژنم.. ښه ده چې یې پېژنې یې ما ته څه؟
واوره نو!
نه یې اورم...
واوره کنه بیا اړیکه پرې کووم، ښاااا سمه ده نو ووایه څنګه یې پېژنې...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

● ● ●

د نن څخه تقریباً اته کاله وړاندې د کورنۍ سرپرست شوم، زه وړوکی وم د کلي د ښوونځي په نهم ټولګي کې زده کونکی وم.

یوه ورځ مې د مور په چاودو پوندو نظر شو، د ټیکري په سوریو کې یې ویښته راوتي وو، لمنه یې خو ځایه سورې او شلېدلې وه.

کوچني ورونه مې د بکسې او کتابچو په ارمان ښوونځي ته تلل او راتلل، دې وضیعت ته فکرمند شوم چې څنګه بدلون ورکړم (؟)

د ملي پوځ لیکو ته په تګ مې زړه او ذهن مشوره راکړه، د کرکټ بیټ مې په تبر ټوټه ټوټه کړ، کتابونه مې د کلي رود ته ورواچول او د ولسوالۍ پر لور روان شوم له هغه ځایه د ملي پوځ د رینجر په وسیله، د بهسودو کمیسارۍ ته انتقال کړای شوم.

مازیګر و په نهاره ګېډې نمجنې سترګې تراړې شونډې مې د کمیسارۍ دیوال ته تکیه وکړه.

شېبه وروسته یو لوړ بریتور سړی، چې برګه درویشي پر تن وه، ډېر ګلونه یې په اوږو کتار وو راڅرګند شو. له ټولو یې پوښتنې وکړې چې چا خو کور کې جنګ نه دی کړی؟ د کورمشرانو له اجازې پرته خو نه یئ راغلي؟... هلته جنګونه دي مرګ، زخم، ولږه، تنده هر څه شته په دې مو فکر کړی...؟

ځواب مو په هو ورکړ د دې سره یې په ما سترګې ولګېدې.

خواته راغی

هلکه ! ته څنګه راغلی یې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان صيب ! ملي پوخ ته ځم
لوچکه، لوفره ! ستا عمر ملي پوځ ته د تلو دی؟
په مخ دې لا ږیره نه ده راغلې، خامه خوله هلک يې احمقه ! ته دې پاینسه پورته کړه چې په پښو دې ویښته شته که نه؟
نه نه قومندان صیب !
شابه عاجل وو ځه، بیا دې دلته ونه وینم درې کاله وروسته راشه زه په ژړا شوم ور زیاته مې کړه...
قومندان صیب زه ځم له يوې خوا کورنۍ ستونزې لرم او له بلې خوا هېواد سره لېونی مینه... ګوره وراره ! ته لا کوچنی یې هلته درڅخه خلک نورې استفادې کوي.
قومندان صیب ته پر ما باور وکړه، ځکه زه د يوې داسې کورنۍ زېږنده یم چې ټولو ځوانانو يې ځان په دې خاوره قربان کړی دی کوچنی ضرور خو بې غیرته نه یم.
ښاااا سمه ده نو ستا خوښه !
بریدمله ! د دې کار هم ورخلاص کړئ
... صيب ! امر مو اجرا کېږي
قضا ماښام مو له کمیسارۍ د کابل په لور حرکت وکړ، زما یوه جوړه توري جامې پر تن وې، بنین یا کورتۍ خو څه کی چې زېرپېراني مې هم نه وه. او له دې مخکې له درونتې اخوا نه وم تللی، د کاستر موټر په وروستني سیټ کې ناست وم.
په لاره مې منظره کوله چې کلینر راڅخه تلیفونونه هم ټول کړل، د ماهیپر په غرونو د سپینو واورو شال غوړېدلی و.
کاستر د جلب او جذب قومندانۍ مخې ته تم شو، له شیبه ځنډ وروسته غږ وشو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(تا شوېد....)
زه په دری ژبه هم نه پوهېدم خلک ښکته کېدل زه هم پسې ښکته شوم، یخنۍ نو ښه خوله لګولې وه نرۍ نرۍ واوره ورېده، د برق زیړې رڼا ښېله ښکلا وربښلې وه. د پلټنې ځای ته ورسېدم د یوه عسکر چې یواځې یې سترګې ښکارېدې راته کړه!
(دستایت بالا کو)
زه نه پوهېدم هغه په غصه شو
(برایت چه ګفتم او لوده؟)
له دې سره مې ښه عسکري څپېړه وخوړه، لاسونه یې راته پورته کړل په جیب کې مې یوه ماته هېنداره او ږمنځ وه، راځخه یې واخیستل له څو ځایه سختې پلټنې وروسته داخل ولاړو اخوا دیخوا خاموشي خپره وه ځکه شپه نوره په پښېدو وه بهر مو ډېر ځنډ وکړ.
ما له یخنۍ خبرې نشوې کولې کینې دهلېز ته یې داخل کړو، ځېنو چالاکو او ګرځېدلو خلکو ځانونه کوټو ته ورسول.
موږ څو تنه بې خولو لا هغسې دهلېز کې ولاړ وو، برېدمل راغی څو څو پایپونه یې ووهلو د دهلېز یوه سر او بل سر ته یې منډې راکړې نیمه شپه وه، زما برخه په دې وېش کې هم پاتې شوني وه او د چپرکټ دوهم منزل مې په برخه ورسېد ایله به مې سترګې ورغلې وې چې د چورک(شپیلک) شور جوړ شو د(بخیزین) غږ به مې تر غوږو کېده.
دا چې زه ستړی وم او داسې مې انګېرله چې زه په کور کې یم او خوب وینم، نو په همدې کې مې چپرکټ په لغته ووهل شو له تو‌پ سره د چپرکټه په فرش را ولوېدم دلته مې بیا یوه عسکري لغته په برخه شوه، بهر مې منډه کړه.
بریدمل له ګریوانه ونیوم (اووو دېوانه کمپل تان جمع کو) ژر ژر راغلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمپل مې ټوله کړه.
بهر جومات و، ووتم دا چې د خولې طف مې په وریځو او بنو کې واوره کېده پیڼځه ویشت ورځې مې جلب او جذب کې په همدې ډول تېرې کړې. کله پخلنځی مینځه، کله خوړنځای مینځه، کله الوګان سپینوه، او کله واورې ټولوه د تن له جامو مې د چمبې پوست جوړ شوی و.
دا چې ما په کمیسارۍ کې یادونه کړې وه، چې زه زده کړې لرم په شپږ ویشتمه ورځ یې د نظام له سره څو تنه بیل کړو، ستر تالار ته یې انتقال کړو.
هلته په سوونو خلک راټول و، د دفاع وزارت ستر درستیز شېراغا کریمي او پېژندوال هم راغلي وو، د ازموینې لپاره یې پارچې راکړې سوالونه حل شول پارچې ټولې شوې.
دا ازموینه یې د۱۷۸۷ تنو واخېست، سبا یې د نتایجو د اعلان په پار راټول کړو، د بریالیو په لېست کې اوه ویشتم نوم زما خوار راغلی و.
دلته راته ښې زیاتې داسې لارښوونې وشوې:
(تاسې موږ بهرنیو ځواکونو ته د تمریناتو لپاره لېږو باید هلته د خپل ملت او دولت ښه استازي وکړئ) ځکه چې تاسې ته تمرین ترکان او یونانیان درکوي، په منظم ډول یې ودرولو او په لیکه وار ډول یې له جلب او جذبه د کمپ غازي په لور حرکت راکړ.
د څو کوڅو او موړونو له تېرېدا وروسته راته کمپ غازي ښکاره شو، په دروازه کې عسکرو وویل چې څوک موبایل لري دلته دې پرېږدي موږ موبایلونه ورکړل.
یو تن موبایل پټ کړی و هغه یې نو ښه د حلوا د خوراک کړ.
خوب خونې او چپرکټونه را په ګوته شول، دا چې زه په ښه درجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامیاب شوی وم، نو زه یې د اول ټولي اول بلوک اولې ډلګۍ ته ورکړی وم.
پینځه دقیقې وروسته چورک ووهل شو، د جم نظام میدان ته ټول شو
بېرته یې راته د البسې(اغوستون توکي) اخیستلو په خاطر KMTC
ته موزون قدم راکړ.
زما سلیپر بوټان واورو وهلي وو، د څو قدمو په اخیستو د یوه بوټ
تلی د ځمکې په مخ پاتې شو او د بل غاړې هم راووتې، لوڅې پښې په
یخو واورو کې تر KMTC لاړم.
د څو ساعته ځنډ وروسته د البسې تر ډیپو ورسېدو
البسه یې راکړه هلته یوه دنګه تور پوستې امریکایۍ مسؤله وه، ما په
ډېر زحمت درویشي پر ځان کړه.
جرابې ډېرې کشک دارې وې، کله چې مې د لاسو غټې ګوتې جرابو
کې ورکړې، پښه مې ورجیګه کړه نو لاسونه مې په یو خوا او پښه مې
په بله خوا لاړه علت یې زما د وجود شخوالی ؤ.
ډېره خواري مې وکړه ونه توانېدم چې جرابې پښو ته واچووم، ډډه مې
ووهله او د مایوسۍ غټې اوښکې مې پر مخ راغلې...
یوه بله سره سپینه امریکایي پېغله چې د منځني قد درلودونکې وه،
خواته راغله ډېر ځیر ځیر یې راوکتل بیا یې وویل (ډو یو هاف اني
پرابلم؟) ژباړه: ایا ته کوم مشکل لرې؟
ما د هو په مانا سر وخوځوه هغې رنګارنګ نخرې پیل کړې، وه یې
خندولم په انګلیسي به یې رانه پوښتنې کولې ما به هم مات ګوډ
ځوابونه ورکول.
کېناسته او زما پښې یې وغزولې، د پښو تلي یې راته په خپلو لاسونو
وموښل ایله مې احساس وکړ چې زه هم پښې لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې جرابې او بوټونه راپېښو کړل، لاس پوښونه(دستنې) یې له خپلو لاسونو راوویستې زما لاسو ته یې واچولې. په اشاره یې پوه کړم چې زه به اوس لاړه شم ما په اشارو ورسره مخه ښه وکړه. روانه شوه تر پنا کېدو یې پښه نېوه او شاته یې راکتل، بېرته مو د کمپ غازې په لور حرکت وکړ.

مازیګر یې یو وار مصرفوونکې د غاښونو کریم، برس او ځېنې نورد اړتیا وړ توکي کمپ کې راکړل. سم له لاسه یې تشنابونو ته دننه کړو سر ګیره او بربېت یې راباندې شنه کړل دا چاره نو د تمرین تر اخره روانه وه په اونۍ کې دوه ځل شنه کېدل حتمي ول.

په کمپ غازي کې اسانه سزا دوه ساعته په واورو کې د لاسونو او پښو دننه نیول وو، ډېرې سختې ورځې وې ترکانو له انسانانو تېرې جوړولې، یوه ورځ د لوا بریدمل راغی او د شاعر پوښتنه یې کوله، اخوا دېخوا مې ولیده، نور څوک نه وو. نو ما لاس پورته کړ دنده یې راکړه چې سبا مراسم دي باید دریځ چارې مخ ته یوسې.

ما د اجندا په اخیستو سره ومنله مراسم پیل او پای ته ورسېد. شېبه وروسته د لوا قومندان وغوښتلم ورغلم او ښه شخه سلامي مې ورته ووهله هغه له ورېښمي ځوکۍ راپورته شو ځانته یې غاړې وویستم په مخ یې ښکل کړم.

بیا یې د ټولي او کنډک قومندانان راوغوښتل ورته یې وویل لایق له ګزمې، پهرې او هر ډول مجازاتو معاف دی څوک حق نه لري چې دا ازار کړي.

بیا نو مزې شوې د دریځ له چلولو وروسته، د ترکانو عسکرو به راته ځانګړی احترام کاوه. ښځو او نرو به ډالۍ راکولې او د یونانیانو په زړه کې مې هم ځانګړی ځای پیدا کړی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روزنیزې دورې ملګري به د هرې ستونزې دحل لپاره په ماپسې راتلل، او څوک به مې چې نه پېژندل هغوی به هم هڅه کوله تر څو مې ملګري کړي.

یوه ورځ د دریم ټولي یو تن راغی له خوبه یې پاڅولم، راته یې وویل بیګا ته زما میلمه یې حتمي به راځې اشنا

. زه هم ورغلم هغوی لومړی چای راوړ او زیاته یې کړه یو څو غزلې راواوروه، چې له زړه مو زنګ لرې شي بیا به بړې وهو. ما به څو بیتونه نه وو ویلي چې یو تور رنګه هلک رانوت د کټ په څنډه کیناست ما غزل ته ادامه ورکړه هغه به زما د هر بیت سره موسک موسک کېده.

په ما یې دې کار بد تاثیر وکړ، خو د یارانو غوښتنه وه او بل دا چې شاعر وم حتمي به مې زړه تشوه. د دریم غزل له پای سره مې توره کی هلک څنګ ته راوړاندې شو راته یې وویل د مور ځویه د کوم ځای یې؟

ما ځواب ورکړ...

بیا یې وویل هسې ډېر زړور نه یې د مور ځویه؟

څنګه..؟

خو دا پردي شعرونه وایې ستا عمر او داسې لوړ خیالات·د نه منلو خبره ده يارو؟!

څنګ کې ناست ملګري هم موسک شو، ما ورته کړه نه نه وروره خپل مې دي.

د مور ځویه ته خو وایې خو څه ووایم؟

ما ور زیاته کړه چې د وخت په تېرېدو به در معلومه شي، ډېر استاد یې ته په دې پوهېږې چې له (نورستانه څوک ژوندي نه دي راغلي) یا به دوه ورځې ژوند وي یا درې ورځې د مور ځویه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله!/ ۴۰

ځه بیا به یې هغې نړۍ کې درمعلومه کړم هههههه...
اجازه مې راواخیسته خپلې کوټې ته راغلم، بیا به مې چې دا سوړوانی هر څېرته لیده غصه به مې راتله دوی به هر وخت راتلل خو زه به تری پټېدم وروسته له درنیمو میاشتو روزنې خلاص شو. د نورستان په لوري مو حرکت ته تکل وکړ ملګري یې تیت و پرک کړو. انټرنیشنل(پوځي موټر) ته پورته شو پردې راپسې کش شوې، خپلې چانټې مو سرونه ته کېښودلې او وغځېدو تر نورستانه ډېره لاره وه. څو شېبې وروسته موټر کېنې لور ته تاو شو، ټول ښکته شو په یوه لوحه لیکل شوي و فرقه ۱۱۱ کابل (CFC) یو بل ته مو وکتل، دلته نو نظریات مختلف شول په الوتکو کې مو وړي(؟)
د شپې حرکت راکوي؟ دې ته ورته پوښتنې مو له ځانه پیل کړې...
کوټو ته ولاړو چانټې مو له ځانه ګوزار کړې او په کټ کې وغځېدم، شنه خولۍ مې لاندې پریوته لاس مې پسې ښکته کړ د سترګې یو کونج مې هغه توره څېره راواخیسته حیران شوم مخ مې ورواړوه ګورم چې یار اوږد اوږد پروت دی، پښې یې لاندې ځوړندې کړې په یوه سترګه یې لاس ایښی په بله سترګه یې یو ډول سترګه ووهله او کړه یې، څنګه یې د مور ځویه؟
هر لوښی عسکرۍ ته راځې؟! په کړس کړس یې وخندل، ماته غصه راغله خو ځان مې کابو کړ. څو ورځې وروسته د هټۍ (کانتین) خواته روان وم ګورم چې یو اړخ ته یې هغه تور کس ناست دی زما په لیدو یې سترګې پاکې کړې.. زه پرې شکي شوم غږ یې راوکړ وروره! که هټۍ(کانتین)ته ځې دا پیسې ځان سره واخله ماته له ځانه سره سګرېټ راوړه.
ما ترې پیسې وانه خیستلې خو له ځان سره مې ورته PIN سګرېټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوړل، مننه یې وکړه ما ترې په (وړ یې نه ده) اصطلاح ځان خلاص کړ.
ترې روان شوم بیا یې غږ راوا چوه کېنه وروره چرته ځې؟
کېنه مړه عسکري ده بیا به نظام ولاړ وي ناوخته دی ولا داسې نمایشي پروتونه درکړي چې فکر یې ونه کړې.
زه هم کېناستم خبرې مو سره پیل کړې، شجرې مو سره راوسپړلې د توري نوم چینار و. د ننګرهار ولایت له شېرزادو څخه و، جالبه خو دا وه چې د چینار پلار هم اکرم نومیده او زما هم، پاڼې ګلې ځهرې مو بیخي یوبل ته ورته وې.
کله به چې زه ګزمه وم چینار به خلکو بیدارولو او کله به چې چینار ګزمه و نو زه به خلکو بیدارولم بس ټوله شپه به لانجې وې.
یو ورځ د کنډک بریدمل په ما ویښتان کم کړل، شپېږ وروسته چینار په مخه ورغلی و د هغې ویښته غټې و. بریدمل حیران و چې په تا خو ما شپېږ مخکې ویښتان کم کړل ته لکه چې پیری یې، همداسې ما یوه ورځ رخصت واخیست زه چې راوتلی وم نو چینار قومندان ته د رخصت اخستلو لپاره ورغلی و هغه ترې ښه د بوسو خوسکی جوړ کړی و. چې تاته خو ما یو شپېږ مخکې د رخصت ټکټ درکړ ته په ما رېشخند وهې؟!
او تر ټولو جالبه دا وه چې چینار زموږ کور ته راغلی و زه په کور کې وم، بابا مې چینار ته ویلي وو لایقه ځویه میلمانه راروان دي ته کور ته لاړ شه چای هم ووایه او کټونه هم له ځانه سره راوباسه هههههه ههههه.
د چینار سره مې دوستي جوړه شوه چینار نو په پاکستان کې B.A (انګلیسي اجتمعیات) کړی وه. ډېر با استعداده شخص و خپله کېسه یې داسې کوله:
(یوه جینۍ مې ډېره خوښه ده کورنۍ یې راته نه کوي بس زه هم ترې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دندې ته راغلم) او ربتيا له پوځ وړاندې په ننګرهار کې د امريکايانو میدان کې مې د ژباړونکي په حيث دنده ترسره کړې ده، بس هلته مې زړه راتنګ شو او ترې دلته راغلم.
دوه مياشتې شاوخوا دلته په فرقه کې د رومانيانو په مرسته خبلو اتلانو عملي درسونه راکړل،
ربتيا پاڼې زما او د چينار نظامي مسلک SPG۹ و. له هغې وروسته مو د شپې سېلاب قول اردو ته حرکت وکړ پينځه مياشتې مو دلته تېرې کړې او د روژې په اتلسمې ما سره يو څو تنو د شېرزادو ولسوالۍ په لوري حرکت وکړ او چينار د کندک سره کرېږ ببز کې ځای پر ځای شو.
د ورځې څه نيمې بجې به وې چې د ميملې باغ سره زموږ په ډلې جنګ پيل شو، دا نو لومړۍ جګړې سره مخ شوي وو خو زده کړه مو ښه اخيستې وه د شپې شاوخوا لس نيمې بجې ولسوالۍ ته ورسېدو.
لا روژه په خوله وو ډېر تلفات مو ورکړي وو، ډېره سخته ورځ راباندې تېره شوې وه له خوړلو او څکلو وروسته يوه شېبه دمه شو.
پاڼې! په دوهمه مياشت چينار له ببزه په تېښته بريالی شو، او ما دندې ته دوام ورکړ له ډېرو سختيو سره مخ شوم له شپږ مياشتو ماموريت وروسته له شېرزادو ببز ته راغلم.
له دې ځايه يې وزيرو، شېرزادو، حصارک، پچيراګام او هسکې مينې ته د دندې لپاره ورلو په هره دنده کې به مو د دښمن کور هم ويجاړولو او موږ به هم له درنو تلفاتو سره ببرته ستنيدو. کله چې په رخصتۍ راغلم نو پېښور ته لاړم ځکه د چينار دوې کور پېښور کې و، د چينار ملګرې به ماته ځانګړی احترام کاوه ځکه زه د چينار ورور وم هغه يې بل چاته ورکړه چې تر دې وخته د چينار اړيکې په کور کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمې نه دي

نو دا وه زما او د چینار تر مینځ پېژند ګلوي...

ښااااښا... سمه ده ما هسې یوه پوښتنه وکړه ته لکه د ماتې سریندې

راخلاص شوې هههه لایقه جالبه کېسه وه خدای مو له بدو سترګو

ساته جوړه مو کنډوه مه شه کنډوه

لایقه امینه مې نوره هم زیاته شوه څکه تا په پوځ کې خپل هېواد ته ډېر

خدمت کړی دی دا د ځان لپاره ویاړ ګڼم. داسې به ووایم چې تا سنګر

ساتلی بلکې د ښمن کور دې رنګ کړی او ما زده کړې کړې دي

ستا په خېر اتلان دي چې موږ امن کې یو. خدای دې د هېواد دا

خدمتګاره بچي او د نجات پرښتې زموږ له سره نه کموي

آمین ؛ ها ډېر برش مه لګوه... خهخههههه

دا دی نو زما د ستړو یار او دستي ستا په خدمت کې دی، شابه نو

ما خو خپل استازی دروړاندې کړ ته دې هم استازې راته راوپېژنه؟

اغلې ! پاتې امین صیب...

په سترګو دا شمېره واخله وړانګه نو مېږي زما خورلنه ده نارنج باغ کې

اوسېږي

سمه ده مننه دم ګړی الله په امان ښې شیبې

تاته هم جانان

• • •

ای هلکه !

سلام چینار یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل موبایل کې مې پیسې نه وې دا مې د ماما شمېره ده، ترینېږۍ کې څه خبرې دي، خفه خو به نه يې؟
ته خو چې کابل ته لاړ شې بلا دې ووهي...
ولا وروره ښه یم هوا سره لږ حساسیت لرم
څه نه مرې مړه ! ههه
ای ستا یارې ته مې زنګ کړی و...
ډېره اصولي پېغله وه، د کم اصلې ځویه بې وفایي ورسره ونکړې ډېر دروند خوی لري.
هههههه... سمه ده نو چې ته وایې ورور دې غلط ځای نه ټاکي.
ښه سمه ده هسې ما وې چې بله خور نه لري هههههه د مور ځویه دواړه به باجه ګان شو ههه..
هههههه...
ای د غوا ځویه ولې خاندې رښتیا وایم کنه !
وبه ګورم ورته وایم ته صبر د ورانګې په نوم یوه ملګرې لري مازیګر ورته یادونه کووم.
یاره مه خرابېږې بس ورور دې وي خو ستا په شااان امممم چک...
قربان شم
سمه ده سودانه اوس درس کې یم د الله په امان

• • •

سلام پاڼې !
مورې خو رخصت شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ع سلام مو رېږ هم اوس و ځو پخير لايقو
ای د غوا لورې ! دا ورانګه څه کاره ده؟
دارالمعلمين نه فارغه ده، خو لا بې دندې ده شايد نېږدې ورځو کې په نازو انا لېسه کې دنده واخلي.
واده يې کړی؟
نه د مړونده په نامه يوه هلک سره يې مينه وه، څنې جنجالونه يې په مينځ کې راغلل اوس سره وران دي. خو يو بل ته د ډېر زمن او وفادار دي، مړوند کمبخت ناروغ دی (سرطان) ناروغي لري
مړوند زما ديني ورور دی، ډېره ورته خواشينې يم نېږدې ورځو کې هندوستان ته روان دی.
ښه سمه ده پانګې
موټر ته خېژم ستړې يم، کوټې ته ځم بيا غږېږو پانې !
په سترګو لايقو د خدای په امان مينه درسره لرم...
زه هم جاااان مې
د پانې د اړيکې د پرې کولو سره سم چينار سره اړيکه کې شوم، د وصل کېدو سره مې ورزياته کړه، چې سوډانه وړانګه خپله داسې عاشقه ده زليخا به پرې وبښي.
چينار وخندل بس زه همداسې سپېره يم د مور ځويه.. کېسه کې مه اوسه خوار په هندوستان هم خوار وي
دستي د الله په امان... ښه وخت ښې چارې
د ورځې په تېرېدو د پنځه نی ورځ راغله، پانې په بې صبرۍ سره په پيغام کې ليکلي وو، لايقه نن به راځې له خيره؟
هو جان مې ! درې نيمې بجې يو وړه ازموينه اخلي او بيا پخير در روانېږم، بس زه به دې انتظار کووم لايقو !

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور مې زنګ کړی و، چې پلار مې له کابله حرکت کړی دی کور ته راځي، مور دوی مې زما په هکله ورته ویلي، دا یې هم ورته زیاته کړې؛ دې بدبختو چې په پنځه نی یې سیمینار خلاصېږي نو لایقه ته کوښښ وکړه چې ژر راورسېږې که پلار مې مخکې راورسېد نو بیا نشو لیدلی ستا په خدای قسم چې لایقه ژر ژر راشه!

سمه ده خوږې کوښښ کووم...

درې نیمې بجې له دفتره ووتم خو د خوشال خان له مېنې چې محمود خان تر پله رارسېدم تقریباً پینځه بجې وې، د پاڼې پیغام راغی لایق جې کوم ځای ته راورسېدې؟

زه خو لاااا کابل کې یم غټ سترګې میرمنې

افففف نو کابل دې خدای مه کړه ستا په سر موږ شي کابل او کابل...دا څنګه کابل شو؟

ښاااا امین کړې نو چې ته داسې ښې دعاوې راته کوې...ترخه مسکاء بس خوله بنده کا ډېرې خبرې مه کوه ته لا ریشخند هم وهې، چې له څه نه وېرېدم هغه راوشو پلار وران مخی مې نېږدې دی.

زنګ یې راته وهلی و، زه نو څم د الله په امان قسمت مې هر وخت داسې چارې کوي.

سمه ده نو پخیر ورسېږې کوښښ کووم سبا ستاسې کلي ته درشم پاڼې.

سمه ده... ښې چارې

د محمود خان په پله حیران ودرېدم ځان سره مې وویل خوند یې ونکړ؛ ګوتې مې ماتولې چې یو ځوان مې خواته راغې د جلال اباد چغې یې وهلې د ټوډي ډریور و لاس کې یې سګرټ نیولی و له سترګو یې تورې حلقې چاپېرې وې، په برګ دسمال یې سر تړلی و، د ګنو جیبونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

والا وا سکټ يې پر تن و !
مسلمان د يوه تن شپږ سوه افغانۍ غوښتې زه ورنېږدې شوم ترې ومې پوښتل استاده د موټر ټيپ دې جوړ دی؟.... هو د چا خبره(غرمبا ړې)
له ما ترخه مسکا وشوه ورزياته مې کړه، څنګه خوښه دې نه ده چې دوه زره افغانۍ درکړم او حرکت وکړو؟لنډه دا چې په يويشت سوه افغانۍ مو هوکړه وکړه مخکې سېټ مې شاته څملوه استاد د چرسو سګرټ ته اور ورته کړ د کرن خان دا سندره يې ولګوله:
څو چې درڅم درڅم دلبره
په ما به لاره کې ماښام وي
د ټيپ اواز مې ۹۸ ته پورته کړ او وغځېدم په همدې کې مې سترګې ورغلې وې د موبايل په لړزه مې سترګې بېرته کړې دا وخت نو د تکر په غږ دا سندره شروع وه:
خو چې ځانته مې لږ پام شو
نو زما د ژوند ماښام و
د مستۍ په ميکده کې
خالي شوی زما جام و
تليفون ته مې ځواب ورکړ، پانه وه احوال يې اخيست !
خو اريکه پرې شوه دا وخت د زرداد له غونډه، سروبي ته راښکته شو پانې بيا زنګ ووهه د جېګېدو سره يې د سلام ځواب په بلا راکړ ما ويل ولې؟
لايقه ته نه پوهېږې چې بې له تا په ما څه تېرېږي څومره زنګونه مې درووهل موبايل دې بند و، دا لاره ډېره خطرناکه ده وېره راسره وه ما وې خدای مه کړه څه شوي نه وي.
قربااان جان ! سروبي کې يم پخير، په لاره موبايل کار نه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د ماشومانو په انداز یې د پېښنو په شکل ژر ژر وویل: پخیر پخیر پخیر...

د پخیر بچیه دا څه وخت دی، ډریور ته ووایه چې لږ راچټک شي خدای مه که لاره کې خطر دی څه درونشي.

تا د سخي ارسلا خان څوی خو څانته موټر رانیولی دی لوچکه لا خو ! مال په سترګو، اړیکه پرې کېږي..... ټک اړیکه پرې شوه رانبغ شوم اسویلی مې وکړ ساه مې واخیسته ځکه مې د لغمان دوه سرکې ته په رسېدو د کور د رسېدو خبر ورکړ چې پلار یې ډېر بد خویه انسان و او د دې اړیکې ورسره غیر زموږ له اړیکې هم ترینګلې وې صرف دومره یې وویل شکر چې پخیر راورسېدې.

تر څو چې ما اړیکه او پیغام نه وي کړی ته یې مه کوه !

تا له کابله یو څه په تلیفون وویل چې ستاسې کلي ته درځم ما ځکه ځواب درنکړ فکر مې ستا په نه راتلو ډېر خراب شو

کوښښ کووم چې زه سبا که خیر و ښار ته درشم، ته مې جواب ته په اوسه

په سترګو پانې ! تر اخر حده کوښښ وکړه.

سمه ده لایقو اوس دې په خدای سپارم

شپه شوه...تېره شوه کټ کې اووښتم را اوښتم د سهار اذانونه وشول ټوله شپه مې پلانونه جوړول څنګه به کېږي سودا مې وه پانه به څه ډول وي.. که ته یې خوښ نه شوې نو بیا ؟

د نیکه به غږ د خیال له ټاله راولویدم ګورم چې مور مې د برنډې څنډه کې په قرآن ورغوړېدلې پاتې وه

را پا مې څوله تر ډېره رڼا خپره وه.

زنګ راغی لایقو بله چاره مې نه درلوده زه د معدې تکلیف لرم مور ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې وویل سبا ډاکټر ته ځم د شپې مې د هر تمثیلي فریادونه وکړل نو کار وشو شیبه وروسته در روانېږم خو شاید وړوکی وړور هم راسره وي.

وي دې ته دې پخیر راشې دا دی ما د دوه سرکې پر لور حرکت وکړ

ای لایقه زه لا تراوسه کور کې یم حرکت مې نه دی کړی تقریباً دوه ساعته لاره هم ده اوس به څه وکړې؟

نه نه نه زه و لاړم ته راځه بې صبرۍ سرحد مات کړی !

سمه ده لایقه

زه دوه سرکې ته ورسېدم پانې

سمه ده جان زه هم موټر کې یم... سمه ده

کېڼ لور دوکان ته د پزې د ماسک اخیستو په پار لاړم، لا مې پاتې پیسې نه وې اخیستې چې یوه دنګه ځواني له موټره راښکته شوه.

ماشوم یې له لاسه نیولی و اخوا دیخوا یې وارخطا وارخطا لیده، ما شمېره اوکی کړه تلیفون یې غوږ ته وړاندې کړ.

هیلو !!! زه راورسېدمه

ما په وارخطايۍ سره وویل وه مې لیدې، وه مې لیدې ورنېږدې شوم په اشارو مو روغبړ وکړ ریکشې ته پورته شو. وروسته مې فکر شو چې ریکشوان ته مې پته نه ده ورکړې. په خندا مې ریکشوان ته وویل چې ماما ګله ته موږ چرته وړې؟

ریکشوانْ موسک شو ځوانه زه هم نه یم خبر خو ځل مې وپتیيله چې درځخه وپوښتم، خو چې په هېنداره کې به مې دروکتل نو تاسو یو بل ته سترګې په سترګو کې اچولي وي ما ته مو خپله ځواني راپه یاد کړه زړه مې ونه کړ چې درته مزاحمت وکړم...هههههه ماما ګله دا مې نامزاده ده ملنګ جان واټ سره یو ډاکټر دی رسول صحت نومېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ته روان یو...
سمه ده

دې کې د اباسین زنګ راغی، اباسین مې د ماشومتوب انډیوال او د ماما ځوی دی، په ژړغوني غږ یې وویل عاجل عامې روغتیا روغتون ته ځان راورسوه د سراچې په پل مو موټر ټکر کړی مور، نیا او ورونه ټول په وینو رنګ یو

پښې مې ولړزېدې پانې راته وویل ولې څه شوي؟
هېڅ خبره نشته پانې، کاکا ته مې زنګ ووهه او له پېښې مې خبر کړ، زیاته مې کړه، کاکا تاسې ولاړ شئ زه درپسې یم ملنګ جان واټ کې له رېکشې ښکته شو د ډاکټر په لور ولاړو په زینو ځمکتل ته کیوتو نوم لیکونکي وویل غرمه ده دلته تم شئ اول نوم به دا دی ستاسې ولیکم چې ډاکټر صیب لمونځ او ډوډۍ تمام کړي غږ درته کووم بیرون اوږده لرګینه چوکۍ پرته وه پرې کیناستو ما پانې ته وخندل او زیاته مې کړه پښې دې ځمکې ته رسي؟ هغه برګه شوه ولې تا ته ټنګه ښکارم دا وګوره...

زه پاڅېدم بهر راووتم یو درجن کیلې مې راواخیستې یوه مې سپینه کړه ځراغ ته مې ورکړه او بله مې پانې ته ورکړه. پانې د یوې کیلې پوست څلور پارې کړ اول یې له شنې څادرۍ لاندې خپله ترې د شونډو په سر چک ووهه او بیا یې ما ته راکړه نوم لیکونکي غږ وکړ... ډاکټر ته دننه شو پانه ډاکټر ته نږدې د ناروغانو په چوکۍ او زه ډاکټر ته مخامخ کیناستم.
ډاکټر د تکلیف په هکله وپوښتل زه ورمخکې شوم ډاکټر صیب معده یې خرابه ده، په جنګونو یې د مور رنګ را زیړ کړ ورونه مې رټي او ما خو بیخي کور ور پرېښی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پانې مې په ورانه نوکاره ولګوله چې غلی شه ما بیا ورزیاته کړه
ډاکټر صیب دوه متره ژبه ورسره ده بل کار یې نشته جنګ او جنګ...
ډاکټر موسک شو بس نن سبا د ټولو حال یو دی هههه ته شکرو باسه د
درملو پرچه یې راکړه درمل مې راواخیسته، بېرته ډاکټر ته راغلم مال
ډاکټر صیب دې سره به یې جنګونه کم شي.
ډاکټر وخندل هو بلکل خو که ته یې دا انديښني کم کړې
د مخابراتو په لور مو حرکت وکړ شبستان ائیسکریم خانې ته دننه شو،
زه او ځراغ یو خوا، او پانه راته مخامخ کیناسته هوټلي ماما د ټکر دا
ټپې ولګولې
چې دوه مئین چېرته ولاړ وي
په نورو خلکو د رندو ګمان کوینه
جوس راغی ما له خپل ګیلاس نه دوه غړپه وکړه، بیا مې له پانې سره
بدل کړ پانې په دې خاطر چې مخ یې ښکاره نشي.
کړه چې زه یې نه ښنم زه د هغې ځنګ ته ورغلم او جوس مې ورته
ونیوو، ورو ورو یې له مخه پړونی لرې کړ. غټې سترګې سپن مخ نری
وریځې شرابي شونډې دنګه ځواني سره د دومره ښکلاګانو یې څهرې
خاکساري او معصومیت بیانوه.
جوس نه یې د شونډو په سرونو داسې څکه وکړه چې شونډې یې لا هم
پوره نه وې لمدې شوې، زه غصه شوم او ګیلاس مې ورته په خوله ور
چپه کړ توري جامې یې لارې لارې شوې... موسیقي،شباب او کباب
پراته وو.
د پانې له غاړې مې لاس چاپېر کړ، او په شونډو مې ورته سم غوبل
وکړ کوچنی ورور یې غصه شو او بیرون ووته هغې خپله خوله په تور
پړوني پاکه کړه لاس یې په مېز او تندی یې په لاس ولګوه، ما یې لاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لاس کې ونیوه. کله یې چې مخ راپورته کړ نو له اوږدو بڼو له جملې یې څو دانې په وریځو کې بند پاتې وو سترګې یې په ژړا سرې اوښتې وې، زه ډېر خفه شوم او په ځان مې لعنت وویل له هوټله راووتو.

د دوه سرکې په لورې روان شو، دوه سرکې کې سخته لاره بندي وه او ګرمۍ له کانو اوبه ویستلې د څادري لاندې مې د پانې تر ملا لاس چاپېر کړ پانه لکه پانه رپېده، وجود یې داسې خولې و تا به ویل چې دوه سطله اوبه دې پرې اچولې دي.

ریکشې نه د ښکته کېدو په مهال د پانې لاس زما بغل سره ولګېد هغه مې په موټر کې کینوله او زه د عامې روغتیا په لور روان شوم.

د عامې روغتیا څلور لارې کې ریکشه وان ته مې پیسې ورکولې، ګورم چې په جېب کې مې د افغانۍ پینځه زرګونان په لیک کې تاو کړي ایښي وو.

په لیک کې لیکل شوي وو(لایقه که بیا داسې کوې شاید دا زما لومړی او وروستی ځل راتګ وي له تاسر پاکه مینه لرم نه د عزت سودا، زما عزت ستا امانت دی او نه غواړم له واده وړاندې یې خیانت کړم)

زنګ مې وکړ خو اړیکه یې ځواب نکړه، پیغام یې وکړ لایقه زه نېږدې یمه کور ته تا به بل فکر کړی وي، خو زه دې ته ډېر خفه شوم چې تا ته پینځه شپږ ټېپیان پراته او ته له ماسره بوخت وې.

ښه ونشو باید زه هم هماغه شېبه بېرته ستنه شوی وی، او بل دا چې زما وجود ستا په واک کې دی خو ته خپله فکر وکړه چې سبا زما او ستا واده وشي زه به تاسره څنګه سترګې مخ کووم نور چې سره ووینو غلی به ناست یې که نه بیا درسره نه ګورم او له خدایه شکرګزاره یمه کوم ډول انسان چې مې غوښت ته له هغو ټولو خاصیتونو او نعمتونو

(c) ketabton.com ... Library

برخمن یې نن په جار او ښکاره اعلان کووم، چې لایقه مینه درسره لرم پیسې مې د دې لپاره پټې درته جیب کې کېښودې، چې ناروغانو ته پرې څه واخلې، زما روغتون کې ډېرې ملګرې دې زنګ ورو هم دربشي.

مننه کووم پاڼې بې تا دې نشم، خو څوک مه رالېږه زه هم دوستان لرم دغور ځنګ ورور دلته غټ سړی دی، ستونزه به نه وي ان شاالله..

ښاااا سمه ده ته ناروغان سمبال کړه که اړتیا وه ما ته ووایه پیسې، وینه هر څه به در ورسېږي.

سمه ده جان مې مننه..ښې شپې !

ماښام پاڼې پیغام وکړ، سلام لایقه ناروغان څنګه دي؟

شکررر دی ښه دي، خو د چا پښې او د چا لاسونه مات دي، بد حال دی.

څه ښه دی چې خدای له مرګه ساتلي دي.

که څه هم لازم وخت نه دی خو یوه پوښتنه کولی شم لایقه؟

مهرباني

زه دې خوښه شوم که نه درواغ به نه وایې؟

ما د دې لپاره چې د بیا لیدو لپاره بهانه جوړه شي، وه ویل ولا که رښتیا ووایم پاڼې د دې زنګ سره مې دومره طبیعت خراب شو چې هېڅ مې سمه ونه لیدې او بل تا د تبلیغي لور مخ کلک پټ کړی و.

نور څه کوې د غوا څوېه ؛ ستا له لاسه مې شونډې مورې مورې دي، له درده یې مړه کړم

پاڼې باور وکړه چې څهره دې رانه هېره ده، مړه بیا به مې ووینې پانه خو ستا په نوم ده لایقه

سمه ده نو سبا درځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چېرته؟
ستاسې کلي ته، نه نه نه اوس مه راځه زه بيا درته وايم يو دا چې دلته دناستې ځای نشته بل مې پلار په کور دی او ته هم ناروغان لرې مناسبه نه ده.
کېنه د غوا لورې زه درځم... وايم مه راځه کنه !
سمه ده موبايل مې بند کړ.
سهار وختي دوه سرکې ته ولاړم ځمکتل ته ښکته شوم.
يو مې سپين وړوکی ميخه کی، ګوتمه، امپل او د لام توری واخيست موټر ته پورته شوم. چې له غلي اباد تېر شوم موبايل مې خلاص کړ د پانې ګڼ پيغامونه راغلي وو.
لا ډريور به بل ګېر نه و ورکړی چې د پانې زنګ راغی ما پرې کړ، پيغام مې ورته وکړ او ورته مې کړه چې وايه هغې خندا او بيا يې وويل په څه غصه يې لايقو ما خو تاته کومه ورانه خبره نه ده کړې؟
ما ځواب ورکړ په هېڅ !
ښه اوس راته ووايه (زما ښائيسته ميرمنې) نه يې وايم شابه نو هله..
نه يې وايم
ووايه ستا خو لا مور...
سمه ده اوس موټر کې يم بيا يې درته وايم
چېرته ځې؟
په لار کې يم او تورغره ته روان يم
افففف راغلې تا ته ما ونه ويل چې اوس مه راځه
زما خپله خوښه ده څه تا ته نه يم راغلی، نو بيا خو به دې ماته ويلي وو چې ما تياری نيولی وی.
زه د چا تياريو ته اړتيا نلرم، سمه ده بازار کې به انتظار شې زه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګاوندیو په پلمه دروغم ناسته نه کېږي جومات ته مخامخ ودرېږه چې
زه دې ولیدم ما پسې راځه سمه ده اوس راورسېدې که نه؟
هو زه هم همدا اوس راورسېدم ښاااا دا دی زه هم دروتم
چېرته یې؟
د کلي د جومات سره ښاا په مخامخ کوځې رادننه شه
وه مې لیدې پانې
ښااا ما پسې راځه
سمه ده اړیکه مه پرې کوه غوږې غوږ کې کېږده چې څوک شکي نشي.
سمه ده ګرانې دا لوړ قد همدا تاسره خوند کوي، څومره ښه ښکارې
ډېرې خبرې مه کوه، زه چې په دې موړ کې تاوه شوم ته قرار شه اول شنه
دروازه راځي زموږ کور دی د اوبو په څاه څان مصروف که زه راوځم بیا
په دروازې ته راشې.
سمه ده خوږې
کور ته دننه شوم دا څادري حجره کې ورګوزاره کړم ته هم حرکت وکړه
دروازې ته ورغلم
جیګرې پنجابي جامې یې پر تن وې زیږ پرتوګ او زیږ ټیکري هملته
ووژلم، له څانه سره راوړې څېزونه مې په دروازه کې ورکړل هغې په
خپلو ګوتو جوړ کړی دسمال راکړ.
لاس یې چې زما له لاسه بیلاوه په خوله یې لاس کېښود او په مخ یې
غبرګې اوښکې راغلې زه ترې روان شوم په تږوله لاره مې د کرن خان دا
سندره واورېده
ډېر په حیرانۍ اسمان ته ګورم
زه چې خپل ښائیسته جانان ته ګورم
موی مبارک ته په رارسېدو ډریور دا سندره ولګوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۵۲

تا ته څه پته ده چې څنګه زنده ګي مې وکړه
مینه مې څه وکړه خو خپله تباهي مې وکړه
ما هم د پانې د لاس دسمال په مخ واچوه او ښه ډېر مې ورته وژړل، پانې په تولهلار پیغامونه رالیګل خو ما ځواب نه ورکوه دوه سرکه کې له موټره ښکته شوم حې د پانې پیغام راغی.
لایق جانه ورسېدې؟
زه غلی وم هغې بیا کړه
(ای لایقه قسم دی تر هغې به ډوډی ونه خورم چې تا نه وي خوړلي.)
ما چې کله دا پیغام ولیده نو ځواب مې ورکړ ګرانې ته ډوډی وخوره ما خوړلې نه داسې یې نه منم لایقه ته ډوډی ته کینه زه درته زنګ کوم تر څو پوهه شم چې ته ډوډی خورې
ښاااا سمه ده
هوټل ته تاو شوم د مازیګر څلور بجې وې هوټلي ماما هر څه خلاص کړي وو. خوا ته یې تودې پیکوړې پخیدلې ورغلم او د پنځوسو افغانیو مې واخیستې هغې بیا پیغام وکړ او ویل یې څه دې وکړل؟
ما ویل اوس کینم زنګ یې ووهه شابه ته غټ غټ کپونه ووهه، چې زه پوهه شم ما هم دوه او درې پیکوړې یو ځل په خوله کولې چې کله یې باور وشو نو اړیکه یې پرې کړه.
لومړی کور او بیا روغتون ته ولاړم، د پانې پیغامونه ځوابول مې رسمي دنده شوه سهار شو .... اونۍ تېرې شوې
اړیکه ورځ تر بلې ټینګېدله زړونو پیوند اخیست یو ورځ پانې پوښتنه وکړه، لایقه د ښځینوو لپاره دې کوم رنګ جامې خوښېږي ما ځواب ورکړ سرې او تورې
بله ورځ یې اړیکه ونیوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

لایقو تول کالي مې وسوځول یواځې سره او تور مې پرېښي دي او همدا اوس مې څلور جوړې وکړې، درې هغه یې تورې او یوه سره او ها رښتیا یوه جوړه مې تېره ورځ کړې وه سور کمیس تور پرتوګ او تور ټیکری.

د غوا لوري ولې دې سېځل؟ چاته به دې ورکړي وو

نه نه لایقه زما د لایق چې څه نه خوښېږي هغه زه د دنیا پرمغ نه پرېږدم.

سمه ده د نواب لوري؟!

پلار مې دې خدای واخلي هغه مه یادوه شکر دی خپله دوه ځایه دندې لرم یوه یې معلمي او بله هغه یې ډاکټري... تقریباً ټول تال پینځه شپیته زره افغانۍ جوړېږي.

انس دولس زره خو پکې زه هم حق لرم، چې د خپل خاوند لایقو غوښتنې پرځای کړم.

پدې خلکو هسې هم نه معلومېږي، سمه ده نو خبر یې درې معاشونه مې حواله شوي دي د نۍ په ورځ پیسو پسې درځم کور کې پیسو ته اړتیا ده. ستا چې څومره پکارې وي راته ووایه هېڅ ستونزه نشته، لایقه ستا خپلې پیسې دي تېره ورځ دې یادونه وکړه بیا له ما هم هېر شو مور دې ناروغه وه اوس څنګه ده؟

هو پانې مور مې ناروغي لري ډېرې پیسې مې پرې مصرف کړې، تور زیړي یې جیګر وهلی دی.

دا څه وایې لایقه خفه دې کړمه پیسې دې سر وخوري څومره چې پرې مصرفېږي زه یې درکووم خو د مور درملنه باید چې وشي.

مننه پوهېږم د پیسو ستونزه نشته مور دې الله ج صحتمنده کړي زه د خپل ځان قرباني ته هم د مور لپاره چمتو یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لایقه زه د مور د روغ صحت لپاره چمتو یم چې درې روژې ونیسم او
قران شریف ختم به وکړم.
مننه ګرانې خدای دې تا راته ژوندۍ او اباده لرې بس ستا هم مور د
هو بلکل لایقه زما او ستا میندې نو چا بیلې کړې دي او بل پاتې تو
ژوند به مې ستا له مورکۍ سره وي
بلکل پاڼې ! دم ګړۍ ښې چارې !
تا ته هم ګلابه
سلام نن د نۍ ورځ ده، زه درځم ښار ته چې کوم خوا لاړ نشې زه د
روانه یمه ډېر اړین کار درسره لرمه لایقه
پخیر راشې او زه به درته دوه سرکه کې ولاړ یم
دوه سړکې ته مه راځه په ښار کې زمونږ دکلي د موټرو په تم ځای کې
تم شه سمه ده له سره رود ولسوالۍ دروا وختم
زه په تم ځای کې په تمه یم
موټر نه ښکته شوم او پښتون هم راسره دی، وه مې لیدې پاڼکې !
دا د ګنو شربت ریړې خواته راشه دا شربت به وڅښو بیا به ځو لایقه
سمه ده دا ده درغلم
له سترې مه شي وروسته پاڼې له ګرمۍ شکایت کولو په تاسې دا څه
حال دی زما خو زړه وچاودېد ، بس څه وکړو پاڼې د ښار ژوند ده.
لایقه زه وایم لومړی به بانک ته ولاړ شو بیا به چېرته مرکه وکړو.
له دې نو ښې خبرې نشته درځه چې ځو د غوا لورې
له بانک څخه مو پیسې واخیستې راووتو ، دا چې کله پښتون نه دی
راغلی دې ته به چکر ورکړو چې خفه نه شي که څنګه ؟
سمه ده ګلې !
خو دا باید هېره نه کړو چې زه بېرته ژر ځم، چې سپین غر لالا ډېر بد

(c) ketabton.com: The Digital Library

...کمانه انسان دی.

...سمه ده راځه په طرف د کامې مو واچول، بهسودو په پله ډېره لار بندي
...ځکه په دوهم پل کار روان و.

...نو دا چې کامه د ننګرهار شنه او کرنیزه ولسوالۍ ده، فطرت ورته بلا
...ښکلا وربښلې ده. کامې ته د رسېدو په پار اړ يو چې د بهسودو
ولسوالۍ ځخه تېر شو.

بهسود هم په خپله غېږ کې ډېر وياړونه روزلي دي، د بهسودو نوم په
...اورېدو؛ په ځانګړي ډول د ځوانيمرګ او د لوی افغانستان ارمانجن
شهيد ملنګ جان بابا مبارزه ژوند او شاعري د سړي سترګو ته
...ودرېږي.

... د ملنګ جان بابا د زيارت لوحې په لېدو مو هرڅه له لاسه ورکړل ځکه
ملنګ جان بابا د پښتون قام ستر وياړ و. او مړينه يې زموږ لپاره ستره
او نه جبرانېدونکې ضايع وه.

عجيبه لا دا وه چې د بهسودو دا ښکلې ولسوالي، د سرک دواړه
...اړخونو ته شين والی، جانان شتون او په موټر کې د ملنګ جان بابا دا
کلام اورېدل

...ځه ملا وتړه ماته د باغ ګلونه راوړه
...زري شالونه د ازادۍ
...سندرغاړي ورته د خپل غږ خواږه ورکړي وو

...مونږ هم د بهسودو ولسوالۍ لار د بابا مبارزې؛ شاعرۍ او دردونو په
...اړه په خبرو او بحث باندې طی کړه.

کامې پل ته په رسېدو د کنړ سرشار؛ مست او لوی سيند اواز مو پام
ځان ته رواړوو. کنړ سيند د افغانستان له يو پېژندل شوي او لويو
سيندونو ځخه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ٦٠

دي سیند اوبو په لېدو مې د صاحب شاه صابر صیب دا بیتونه ذهن ته راغلل

لـه مـودو نـه د سـیندونو خـوا کـې اووسـو
خـو زمـونږ فصـلونه اوس هـم پـه بـاران دي

زه رښـتوني چـې څـه وایـم نـو رښـتیا شـي
خلـک وایـي چـې پـه دې سـړي پیرېـان دي

د یاد سیند هر څاڅکی اوبه زمونږ د ویني په بدل تماميږي، ځکه چې مغرض ګاونډیان نه غواړي چې سولې ته ورسیږو او د سیندونو له اوبو ګټه پورته کړو.

په همدې فکرونو کې ټاکلي ځای ته ورسېدو هوټل کې کیناستو، کامه نو په دې وخت کې د شیریخ بیخي مشهوره ولسوالي وه.

ان له لرې ولایتونو خلک به د کامې چکر او شیریخ ته راتلل مونږ هم د شیریخ وړاندیز وکړ، دا چې پانې ما ته خاص څه ویل پښتون مو د اوبو په پلمه بهر ولېږه.

پانې بیل بیل راوکاته یوه شیبه غلې وه د سترګو ترمنځ خطرناکه جګړه روانه شوه، چوپتیا ماتې وخوړه (مناسبه به نه وي خو اړینه یې بولم د پینځه نی په ورځ مې پلار راغي له کابله یې ورسره دوستان هم راغي او لنډه دا چې د زوی لپاره زما رښته غواړي).

شاید پلار مې ورته انکار ونه کړي او زموږ خوښې ته خو هسې نه هم څوک نه ګوري

او دوهمه خبره دا ده چې ستا مور هم ناروغه ده خوشالي به ووینې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل به چانس او موقع هم له لاسه ورنکړو. ستا څنګه خوښه ده چې راجرګه شي او ما مې لایق ته وغواړې؟

.. زه فکري شوم له سره مې ګرم تپ پورته شو، هک پک یې کړم په دې خبرې سره خو باید یو څه مې له خولې ویستلې وی ما ورته وویل: پاڼې دا خو ټولې دوه درې ورځې مینځ کې دي او ما خو کور کې یادونه هم نه ده کړې او بل دا چې زما کورنۍ له بده مرغه زما لپاره زما د ترور لور په خوله کې اړوي را اړوي

هغوی په پېښور کې مېشت دي زه باید لومړی د کور دا جنجالونه حل کړم او قناعت ورته ورکړم.

افففففف..زه نوره نه پوهېږم خو که پلار مې هغوې ته ورکړم ځان وژنه به وکړم او کېسه خلاصه، اوس څو چې ناوخته کېږي بیا یې له خپله دسکوله ټولې پیسې راکړې او ویل یې چې شل زره افغانۍ ترې بیلې کړه.

په شل زره افغانیو څه کوې ته خو یې ترې بیلې کړه، هننن دا شل زره یې ستا او نورې به کور ته یوسم.

نه نه پاڼې دا څه کوې ته، زه یې نه اخلم زه ورته ضرورت نه لرم، زما خپل ښه کافي معاش دی په دې کار مې خفه کوې ګوره.

لایقه تا ته یې نه درکووم مورجانې ته پرې درمل واخله، پاڼه بیخي جدي وه خفه کیدله نو ما ورته وویل دا ډېرې دي لس زره مې ترې واخیستې او پاتې مې ورته وسپارلې، ښار ته راغلو له ښاره دوه سرکې ته لاړو دوه سرکه کې انتظار وو چې یوه سپینه سراچه راغله مخکې سیټ او ډیکۍ یې له نسوارو ډک و موږ په وروستي سیټ کې کیناستو.

او د تورغر په لور روان شو لاره کې مو ډول ډول کیسې سره وکړې ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ۱/ ۶۲

مو سره وخندل.
د ډريور دې هم کور ودان وي ځان يې ناګهانه کړی و په لاره مې د
ډريور سره خوله شريکه کړه استاده په دې دومره نسوارو څه کوې؟
هغه وويل زما نوم خاکسار دی او د دې خاکسار کنړي نسوارو
توليدات زه کووم بس ګذاره مو پرې کېږي شکر شپږ ورونه يو هر يو
بېل بېل کورونه او موټرې لرو.
ډېر ښه.. بېرته ښار ته ځې؟
هو دې دوکاندارانو ته مال ښکته کووم بيا ځم، سمه ده نو دې جومات
سره ودرېږه دوی به ښکته کړو او موږ به ځو، زه هم بېرته ښار ته ځم
سمه ده
پانه مو ښکته کړه موږ د نسوارو له ويشلو وروسته مخ په ښار شو د
يوه شيبه مزله وروسته مې استاد سره ګپ جوړ شو استاد وويل يوه
پوښتنه کولی شم، ولې نه سل خو وکړه
د واده دې څومره وخت کېږي؟
لا نه مې دی کړی، دا مې کوژدن ده باور دې وشه
خدای مو له بدو سترګو وساته جوړه مو برابره ده زما دې بل واده ته زړه
وکړو.
څنګ...؟
هم فکره ياست، خنده رويه داسې ژوند نو ډېر ښه وي، هو استاده
همداسې ده خو که رښتيا درته ووايم لا تر اوسه نه واده شته او نه
کوژدن دا مې مينه ده.
دا څه وايې؟
هو باور وکړه
بس الله مو په برخه که وروره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

امين استاد ګله په خوله دې برکت شه، موږ د هرې جمعې ورځ ښار کې سره وينو بيا يې تر کور راولمه دا خپله ډاکتره ده د دنيا پر مخ چې د ډېر ارزښت ورته ورکوم دا ده، همداسې ماته هم ارزښت راکوي.

مئين صيب ! پوهېږم ماته پته ولګېده چې له تانه هغه تاته د ډېر ارزښت درکوي، زما پام و په موی مبارک کې يې چې سر ستا په اوږه کېښود آن تر کلي... خو ته يو کار وکړه داسې ستغ ستغ ځوابونه مه ورکوه انسان مايوسه کېږي.

نه نه استاده زموږ تر مينځ دا خبرې نشته، دا نازونه دي

سمه ده نو وروره !

استاده ته هره ورځ راځې؟

نه وروره اونۍ کې يوه ورځ کله چې دې اړتيا شوه زما موټر دې په خدمت کې دی دا شماره مې واخله.

مننه کووم استاده د بيا ليدو په هيله د تبليغي مرکز له لارې سره بېرېک شه

سمه ده ښه وخت...

مننه استاد تا ته هم

له سرکه مې د کور په لور قدم وهل پيل کړل د لارې نيمايي به مې نه وه وهلې د پانې بل پيغام راغی...

(لايقو ګوره چې کور کې خبره ياده کړې زه په تمه يمه)

کومه خبره؟

سودايي کامې کې مې چې درته وويل، د مرکې خبره يادووم

ښاښا!! سمه ده... په همدې فکر وهلو مې قدم قرار کړ چې څنګه کله او چاته ووايم؟

تر دروازې راورسېدم کور ته د ننه شوم په کور کې د خاموشۍ څادر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښور و ، د ټولو سترګې له اوښکو ډکې وې د همدې امله ما هم ونه
پوښتل چې څه پېښ شوي دي.
د شېبه څنډ وروسته د حالاتو لوستلو څرګنده کړه چې مور مې بیا
سخته شوې او بستر ده، ویستلی کمیس مې په وارخطایۍ بېرته ژر ژر
په غاړه کړ. او په منډه منډه مې د روغتون لاره را لنډه کړه د عامې
روغتیا روغتون په دروازه ورننوتم.
آنتاني واټ ته په رسېدو مې ورور سلګو نیولی پښو ته وغورځېد او
په مات مات غږ به یې د مور د نوم درې توري یو ځای او بیا به ترې
مات مات شول، ورور مې سینې ته راجوخت کړ تسل مې ورکړ د
جومات د لورې مې ماما ګان راغلل .
یو ماما مې کوم ته چې مې مور ډېره ګرانه وه د قره ول د ډاګې سره ځان
په ځمکه ځمکه وهه ما ورمنډه کړه له ورایه یې چیغې کړې.
لایقه ! مور دې د پاتې نه ده، خور مې مړي !
د خپلوانو په مینځ کې داسې راګېر شوم چې مور مې له یاده ووتله له
پورته نرس راغږ کړ، په تاسې کې لایق څوک دی؟
ما ویل زه یم هله پورته ژر ورشه مور دې تا غواړي، په منډه منډه وختم
ګورم چې د مور سترګې مې ولاړې وې، پزې ته یې د اکسیجن قطعې
لګېدلې وه زما په لیدو یې چپ وخکی مسکا ته جوړ که وروغوړېدم
دومره اوښکې مې توی کړې چې پاتې به په طول د مینې کې نه وي توې
کړې.
څکه دا د مور سپیڅلې مینه وه په دواړو مخونو مې ښکل کړه یوه
شېبه یې په سینه ویر نیولی تم شوم بیا مې ځان ډاډه کړ په لمن مې
اوښکې پاکې کړې شاه مې ورواړوله، ځان مې د معایناتو په پانو
بوخت کړ تر څو مور مې په سترګو کې اوښکې ونه ویني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د مور د ناروغۍ په اورېدو مې بیا له سترګو اوښکو دارې وکړې خوله مې بې واکه ورانه لاړه. نو د پانې د لاس د رومال یوه څنډه مې په خوله کې ونیوله او په بله څنډه مې اوښکې پاکې کړې، شېبه وروسته مې د رومال په لیدو د پانې خبره را په زړه شوه پښې مې وښوېدې چې لېونیه تا په کوم رومال اوښکې وچې کړې، ګنهکار شوی خو به نه یې؟

یو خوا د مور درد بل خوا د پانې د سر سودا روانه وه، احساس مې ډېر خراب و، غورځنګ او چینار هم راورسېدل او دا یې هم راته وویل چې مېړنی او علي شباب هم راروان دي.

دې سره په خبرو وم چې د پانې بل پیغام راغی لیکلي یې وو (لایقه څه دې وکړل)؟

ځواب مې ورنکړ ما ویل شاید خفه شي ځکه زما وضیعت بیخي جوړ نه و، بې له ترخو خبرو او توندې لهجې مې بل څه نه لرل. موبایل مې بند کړ ورور ته مې ورکړ او زیاته مې کړه ورته دا درواخله تر هغې چې زه له روغتون نه یم درغلی څوک حق نلري چې زما موبایل چالان کړي.

تقریباً دوه ورځې او دوه شپې شاوخوا په روغتون کې پاتې شوم شوګیرو مې څهره په بله کړه، دریمه ورځ پرېکړه دا وشوه چې ناروغ باید کابل ته انتقال شي.

دا چې زه شوګیر شوی وم ماما او کاکا مې ورسره لاړل مخکې له دې چې ارام وکړم موبایل مې روښانه کړ بې شماره پیغامونو مخه راوکړه...

(لایقه څنګه شو)؟

(څه دې وکړل)؟

(ځواب راکړه د خدای لپاره تا ته وایم کنه)؟

(تا ته وایم کنه افففففف) ! بیا به ګیله نه کوې ګوره

(ای ! مردارخوره موبایل دې ولې بند کړ ما سره دې دوکه وکړه.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(خدای دې ځواني لو کړه زه به اوس ملګرو ته څه وایم)؟
(که ژوند راسره نه جوړوې نو ښکاره راته ووایه) !
(دا دی ما هم سیم کارت مات کړو چې سمه چاره دې وکړم، او زړګی دې یخ شي)
(همدا دې غوښته کنه لعنت په تا او ستا په دې مینې) !
دا او دې ته ورته پیغامونه لا راروان وو، په هر پیغام لیدو سره مې (ټکان) خوړ یو خوا د مور ناروغي بله خوا دا دردونکي پیغامونه نووو افففف !
-مخاطبه !
که لږه مینه دې هم کړې وي، نو په دې ځای کې زما ناچاري ښه درک کولی شې.
ما ورته زنګ وکړ تلیفون یې بند و، رښتیا هم کار یې نه کاوه دا نو د غصې اخیرې حد و. موبایل مې په دیوال وویشت دانه وانه یو خوا او بله خوا په ټغر ولوېده... په دې خونړیو او دردناکو افکارو کې مې همداسې سترګې ورغلې وې.
چې ټکان مې وخوړ، چت لړزېده، ښیښو یو عجیب ډاروونکی اواز کاوه، د کورنۍ ټول غړي په حویلۍ کې راټول وو. پاینسې یې په وه سترګې مې وموږلې په ما دومره دردونه وو چې قدم مې هم وانه خیست (هغه په مرګ چې د خوښۍ خبره کېږي) هغه نو بیا دا حالات وي.
دا هماغه خطرناکه زلزله وه چې د مالي تلفاتو تر څنګ یې ګڼ ځاني تلفات هم لرل، ځمک پېژندونکو اعلان کړې و چې له ۷ رېکتره یې درجه پورته وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مات زړه په کټ کې په بله ډډه واوختم، ستوماني مې وویسته راپورته شوم بهر ووتم او د اصف ننګ نه مې موبایل واخیست.
حضرت جان شینواری هم ورسره ناست و خپل سیمکارتونه مې پکې واچول.

د څلورمې ورځ وه د کابل خلک رارسېدلي وو، له رارسېدو سره يې پلار د پانې کاکا ګان او ماما ګان راغونډتې وو خبره یاده شوې وه پانې مخالفت کړی و.

د مخالفت سره سمه د شنو لښتو لاندې راغلې وه وجود يې تغمې تغمې شوی و، مخ يې تک شين شوی د کابل خلکو چې دا حال لیدلی وهمداسې تللي وو ماته په یوې نااشنا شمارې پیغام راغی.
درورة ته لایق يې؟
هو ! امر وکړئ
هیله کووم، ته غوږ شه !
ته دا څه ډول انسان يې پانې ستا لپاره څه نه وکړل ؟ او تا په تولة کې دوکه وکړه.
وبښئ تاسې لومړی ځان راوپېژنئ؟
هیلی یم د پانې نوې مرسته کونکې (همکاره) !
هاااا سمه ده په غږ اورېدو دې خوښ شوم اوس پانې سره خبرې کولی شم د پانې غږ اورېدو ته ډېر وارخطا يم
فکر نه کووم چې خبرې درسره وکړي
ولې؟
هغه نه په ژوند کې هم تا ونه ښي ته راشه يو ځل يې وګوره چې په کوم حال ده...
نو ما څه کړي دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه دا هر څه زما پلار کړي دي؟!

ما ورته په پیغام کې ټول مسایل او حقایق ورولېږل، خو څواب رانغی سبا مې بیا هغه شمارې سره اړیکه ونیوله.

هیلو ا څوک یاست؟

لایق یم

وایه کنه..

وبښئ پانه چېرته ده؟

هغه اوس په کتنځي کې ده ناروغان ورسره دي چې راغله اړیکه درسره کووم، تر یوولسو بجو په تمه پاتې شوم زنګ رانغی بیا مې اړیکه ونیوله داخل نو د موبایل د هو توکمه پانې کېکاږله..

سبسسسلام لایق جانه ښه یې؟

هو شکر دی مانه تېرېږه خپل حال دې وایه جان مې ښه یې راته؟

هههه..هو څه به ووایم پرون راباندې دوهمه نړیواله جګړه تېره شوه، ټوله خوږېږم درد درد څریکه څریکه وای وای جو جو یم

دا ولې، دا ولې دا چا...؟

بس څه چې درته هیلۍ ویلي دي ټول رښتیا دي، هغه د کابل خلک راغلي وو ما انکار وکړ پلار او ورور په شریکه راونیولم او ښه وهل یې راکړه.

ههههه د غوا لورې دې حال ته دې وګوره او ریشخندي خبرو ته دې وګوره؟!

ولا له هیلۍ پوښتنه وکړه له پرون راهیسې مې له چا سره دوه خبرې هم نه دي کړي.

ستا په غږ اورېدو مې په شونډو خندا راغله، د غوا څویه ته یې څه کوې له مانه دې پرې د بوسو خوسۍ جوړه کړه مخ مې تک شین شوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاا! خدای به خیر کړي زما په ستونزه خو پوهه شوې يې، پيغام مې
درته کړی و ...بس بس زه څه ماشومه نه يمه ماته درواغ مه وايه زه دې
نورې دا بهانې نه منم

افففف ته دا څه چټيات وايې پانې ! ښه وايم او بله دا چې په دې
شماره نور زنګ مه وهه.

ولې؟ بيا درته وايم

سمه ده نو !

يوه نيمه يجه وه په يوه نابلده شمېرې زنګ راغی سلام لايقه پاڼه يم دا
شمېره له ځانه سره ثبت کړه

سمه ده

ښاااا اوس کور ته نېږدې يم بيا وروسته درسره اړيکه نيسم

په سترګو

د پانې اړيکه پرې شوه ګورم چې په هغې بلې شمارې زنګ راغی سلام
لايق جانه څنګه ښه يې صحت دې ښه دی؟

مننه کوروان خپل حال دې وايه

مننه ښه يم

هيلې په پانې خيال کوه مره هغه نه کېږي... ولې؟

بيا بل وخت يې په هکله درته وايم

خير دی راته ووايه

اوس نه بل وخت بيا سره خبرې کوو

سمه ده نو مننه

هيله کووم لايق ته ډېر ښه انسان يې

مننه هيلې ته خپله ښه انجلۍ يې، نه مره زه دومره نه يم لکه څومره چې
ته يې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه څنګه هیلۍ؟
ښکلې د خبرو انداز، خوږ اواز، اصولي انسان ښکارې باور وکړه لایقه دا ډول خلک مې ډېر خوښیږي او بیا پانه دې هم ډېره ستاینه کوي هر ورځ دې د صفاتو یو ختم راته کوي
زه ورته خاندم چې دا څه ډول انسان دی هغه وخاندي او ووایي (په ګلانو کې یو ګل) د دې سره رانه غاړه چاپېره کړي، او زیاته کړي چې وه به یې ګورې واده او کوژدې ته خو به مې راځې.
لایقه څه بل ډول ده چې ستا اړیکه پرې شي نو دستي بل زنګ ورته راشي د غرني په نوم ځوک دی ورسره خاندي ترې جارېږي او قربانېږي.
چپ چپ چې بله خبره ونکړې...
ربښتیا وایم باور وکړه
تلیفون مې پرې قطعه کړ له پښو مې دم وخوت سر راباندې تاو شو کیناستم لا مې غوصه نه وه سړه شوې چې د پانې زنګ راغی.
لایقه سلام څنګه یې؟
ښه یم.. د غوا ځویه بیا څنګه غصه یې، غصه خو نه یم
ولې نه ما ته ښکارې همدا اوس دې ورانه خوله نیولې
ښااا وایه...
نه یې وایم چې تر هغې دې دا تروشه تنده نه وي پراخه کړې.
نه یې وایم
سم شو، ژر کوه ووایه..
لایقه سبا درځم د عامې روغتیا روغتون ته هلته نفیسې سره هم وینم، او بل دا چې مړوند له هندوستانه راغلی یو ښه زیری دا چې معاینات یې هم پاک راغلي دي.
ما ترې تېل غوښتي وو هغه یې هم راوړي دي، او یو څه کریمونه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم راوړي دي، بس ډالۍ دي نازوي مو پرې..
دا څه وايې مړوند څه کاره دی چې تا ته کریم او تیل راوړي
ګوره لایقه هغه زما ورور دی، ډېر پاک انسان دی سبا راشه وبه یې وینې!
زه د چا لیدو ته اوزګار نه یم نور دې د مړوند نوم له خولې وانه ورم پانې
زه جدي یم ګوره که هغه یادوې بیا زما نوم وانخلې.
لایقه ته په خود یې دا څه څه وایې مغز مې مه خرابوه، زه کومه فاحشه نه یم چې ته ما پورې خلک راتړې مړوند زما ورور دی، همدې خبرو کې اړیکه پرې شوه بیا نه هغې زنګ ووهه او نه یې ما شمېره ډایل کړه.
سبا وړانګې زنګ ووهه
سلام لالاجي ښه یې؟
شکر ښه یم
ګوره زه درنه خفه یم
ولې؟
تا پرون پانه خفه کړې، او هغه هم د مړوند په سر ګوره لایقه مړوند زما مینه ده د مړوند پر سر خپله لیونۍ مینه مه زوروه او مه یې خفه کوه. مړوند پانې ته له خپلې خور نه کم نه ګوري او رښتیا که مړوند خبر شي چې زه له تاسره خبرې کووم هغه به هم دا ستا فکر کوي. ګوره لومړی د یوه کار په هکله ښه تولنیز فکر کوه او بیا یې ترسره کوه، ولې خپل ځان او جانان زوروې...
دې خبرو رښتیا هم زه ښه متوجې کړم مغزو کې مې کړنګ وشو د خپلې لېونۍ لېونۍ مینه مې یاده شوه خپل تور مې په یاد شو د هیلۍ درواغو ته مې فکر شو...
بس هسې د لېونو په ډول مې له خولې خندا ووته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هههههه..وړانګې بې بې وبښه بیا به داسې نه کېږي خو اوس دې دا ملګرې راپخلا کړه
لایقه ډېره دې خفه کړې ده داسې نو څوک نه کوي دا ډول تورونه ډېر انسان زوروي، بیا زه سزا درکووم دا دې اخیري ځل شو چانس مانس نه منم بیا لپاره پام کوه.
هههه سمه ده توبه بیا به داسې نه کېږي مشرې !
هههه افرین شه دغسې لږ ځان نه سرې جوړ که، اړیکه پرې شوه
لږ هیله من شوم په ځان مې لعنت اووېل
پانې ته مې کړه ورځ زنګونه ووهل ځواب یې نه راکوه د مور معاینات هم مثبت راونه ختل، بس په ډېرو فکرونو کې ډوب وم دا نو بل ډول وضیعت و..

ژوند د مینې نوم دی او د مینې د کلیمې د ذکر سره د مور خوږه کلیمه سترګو ته درېږي بیا چې سړی ځوان شي، دلته زړه نور کارونه پیل کړي دا کارونه یو څه بې واکه او بې اختیاره هم وي اوس چې دا حالت شي.
او دې دواړو خوږو خلکو سره ته مخامخ شې مور ناروغه او جانان خفه، دلته نو خود د سړي خولې ته د پښتو فلمونو د اداکار جهانګیر خان دا خبره راشي چې (یوه ابۍ وه بل زیبۍ وه، نور نو څه دي او دا دواړه په نشت حساب شوي دي).
ځان مې ځانته مخاطب شو ورته وایې: راځه ځان ووژنه وکړه او لدې زاره چاودې خو به خلاص شې درملتون ته لاړم شل دانې د ملریا ګولې مې واخیستې. لپه مې کړې د سیند د شګلنو اوبو له یوې لپې سره مې له ستونې تېرې کړې او ژر ژر مې یو پیغام ولیکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه پانې
(غوښتل مې د ژوند وروستۍ خبرې مې له تا سره وشي، دې ارمان ته ورسېدم دا پيغام داسې حال کې ليکم چې زما او د مرگ تر مينځ ډېره لږه فاصله ده. زه دا هڅه کووم چې په زنکدن کې مې له خولې چېغه هم ونه وځي څکه زما خبرې تاسره وشوې، هغه هم پيغاميزې ستا لايق له تا اجازه اخلي په ځان دې د يوه ناکام او مړ مئين لپاره خيال کوه. خير دی کله کله مې يادوه مشرق خواته زموږ هديره ده هماغه خوا گوره زه به خوشالېږم او رښتيا تا ته مې يو جوړ ډېرې ښکلې سندلې اخيستي د حجرې د الماری په شپږم روک کې مې ايښې دي هغه به له چينار او يا له غورځنگه وغواړې او رومال دې ماسره په جېب کې خوندي دی، نور دې په الله سپارم ښې چارې، پانې لېونی مينه درسره لرم...)
بيا نو په ځان نه يم پوه شوی.....
ورځې وتلې وې سترگې مې وغړېدې يو ډول بوی مې احساساوه، گنگوسی و په زور مې سترگې خلاصې کړې رڼا مې په سترگو بده لگېده خو له خولې او پزې مې پايپونه تېر شوي وو.
کاکا مې سر ته ولاړ و په روغتون کې وم پښو ته مې نږدې د راز و نياز ياران ، مېړنی، علي او غورځنگ ولاړ ووهغوی هم خبرې نه کولې پرې وپوهېدم له غصې سره سره په ټوله کې خواشينی وو
زما ليکل شوی پيغام د پانې پر ځای وړانگې ته تللی و خو وړانگې بېرته پانې ته لېږلی و. پانې له چينار سره اړيکه کړې وه چينار ما ته ډېر زنگونه وهلي وو، خو زما شمېره بنده وه.
زما کورنۍ پر چينار شکمنه شوې وه له نيکمرغه مېړني، غورځنگ او علي شباب صحنې ته ځان رسولی و او وضيعت يې راسم کړی و.
ما په خجالت سره خپلې شکمنې کورنۍ ته کېسه وکړه، د څو ورځو له

(c) ketabton.com: The Digital Library

بستره وروسته بار شوم خو له ما یوه ورځ وړاندې مور هم خارج شوې وه بس د کوټې یو سر کې مور ته کټ اچول شوی و او بل سر کې ماته...
د پاڼې وضیعت زما په دې حال سره ډېر خراب شوی و، له چیناره یې تازه معلومات هره شېبه اخیستل خو چینار زما کورنۍ ډېر خفه کړې و. هغې به ورته زما په هکله معلومات ورکول ما خپل نمبر خلاص کړ، پیغامونه راسره شول پاڼه ډېره زوربډلې وه پاڼې سره مې په پیغامونو ډېرې خبرې وکړې.
د پیغامونو په بهیر کې د هیلۍ پیغام راغی سلام یې وکړ ویل یې چې ورک ورک یې ما ورته ځواب ورکړ چې لږ څه ناروغ شوی وم هغې مې روغتیا ته بلها دعاګانې وکړې د پاڼې پوښتنه یې را څخه وکړه زه غلی شوم هغې زیاته کړه.
که زما منې هسې ورسره وخت مه ضایع کوه شل یاران لري اسیل، غزني، مروند او یو بل کاموال هم دی
افففف دا څه افواهات وایې هیلۍ
قسم په رب رښتیا وایم لایقه
ښاااا سمه ده زه اوس پیغامونه نه شم کولی بیا بل وخت خبرې کوو
بیا لیوني فکرونه پیل شول د هیلۍ خبرې مې زړه ته ولوېدې، څه موده مخکې پاڼه یو موټر ښارلې وه.
او د څه لپاره یې ښارلې وه؟
له انستیتوته یې ولې استعفا کړې وه؟
له ډریورانو ولې ډېر شکایت کوي ژر ژر قرارداتي بدلوي؟
پلار او ورور سره ولې او په څه ورانه ده؟
د هیلۍ له خبرو سره مې چې دا پوښتنې اضافه شوې نو د پاڼې په هکله مې فکر بېنخې بدل شو دا وخت نو د پاڼې په کولو کې نور ماته ستونزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وه پاتې ځکه ګولیو خوړلو هر څه ښکاره کړي وو.
کورنۍ راسره وعده وکړه چې څو ورځې وروسته به په جرګه ورځي خو زه مشکوک شوم، چې پانه به لومړی زما پوښتنې ځوابوي او بیا به د جرګې خبرې کوو.
سبا پانې زنګ ووهه، لایقه ګرځېدای شې؟
ما ویل هو
ویل یې قسم دی ستا پوښتنې ته راځم او تا ګورم د ډېر درپسې خفه شوې یم
ما ورته وویل راځه پخیر راشې، خو مړوند هم راوغواړه هغه امانت به دې درې واخلې هغې ویل په عامه روغتون کې سره ګورو زه به نفیسې سره هم ووینم. تېر ځل مې ورسره وعده هم کړې وه او لایقه که ته خفه کېږې، نو مړوند نه غواړم.
ما ورته وویل را وېې غواړه نه خفه کېږم زړه کې مې وویل چې دا یو اړیکه خو به دې روښانه شي نورو سره به بیا ګورو
سهار شو پانه دوه سرکې ته راورسېده زنګ یې راوکړ، چرته یې ما ورته وویل زه خو لا تراوسه ویده وم.
شابه نو ژر کوه زه دا دی چکنورو ته نېږدې یم ناکلي ځای ته راشه.
سمه ده؟
ببر سر سترې په خیرنو جامو کې له کوره ووتم، وضیعت مې ښه نه و د جیب ټول سامان راڅخه د کټ سر ته پاتې شوي وو. زما له رسېدو پورې پانې ټول روغتون ګام په ګام کړې وه دلته نو پانه له پټو کیمرو څارل شوې وه له رسېدو سره یې وویل څومره ټولګیوال چې مې درلودل هغه ټول مې ولیدل تا ولې ناوخته کړه لاس یې راته راکړ ما ورته ویل مړوند چېرته دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل یې نېږدې دی را به شي
د عامې روغتیا روغتون عمومي دروازې ته مخامخ د مار چوک دی،
ښائیسته چمن هم لري هلته سره کېناستو زه ترې راووتم د امرودو غټ
جوس مې واخېست ګیلاسونه مې ترې ډک کړل چې د قرول له لوري
پینځه شپږ عسکر او یو تور رنګه بې نوره څهره په شخصي لباس کې
راغلل مخابره یې په لاس کې وه ماته یې غږ کړ دیخوا راشه ورغلم ما
ورته وویل امر کوئ صیب ویل یې دا څوک ده.
زه غلی شوم ځکه ما له پانې سره مشوره نه وه کړې، که ورته ووایم
کوژدنه یا مېرمن مې ده، پانه غلطه نشي.
خو کارتونه یې را څخه وغوښتل ما هم خپل د دفتر کارتونه ورته
ورکړل پانه په کارت ورکولو منکره شوه نلرم کارت شخصي جامو کې
کس ډېرې بې اصوله خبرې وکړې
زه د دې لپاره غلی وم چې په روغتون کې ټول خلک راټول شوي وو او
خبره د عزت وه هڅه مې کوله چې په څه چل له دې ځایه دواړه ووځو، زه
یې بیا وروغوښتلم ځانته یې کړم اول یې بدې خبرې وکړې بیا یې
نصیحت پیل کړ بیا یې ویل جیبونو کې دې څه دي؟
ما ورته وویل هېڅ هم نشته عسکر مې تالاشي واخېسته ، بیا یې رانه
په خپل موبایل څو قطعې عکسونه واخېستل بیا یې رانه ویډیو وکړه
بیا یې لویې دروازې ته لاربښوونه وکړه عسکر یې هم راپسې کړ
ما ورته ویل چې دا ښځه به څه کوي ویل یې بیرون انتظار شه موږ
جنایي ترې یو څو پوښتنې کوو. در به شي له پانې یې هم د مخ
عکسونه اخیستي وو له صحت عامې بهر دا بد انتظار کېده چې له
دروازې خړ رنګه وېډز موټر راووت ګورم چې پانه یې هم پکې کېنولې
ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم چینار راغوښتی و له دې وېډز موټر سره ښکته په ښنک روان شوم پانه یې دوه سرکې ته ورسوله هلته یې د تور غره موټر کې کښنوله زه ورته تر هغې تم شوم چې د پانې موټر تورغره ته او د جنايي موټر ېېرته ښار ته راروان شو.

کور ته راغلم له اصف ننګ سره مې موضوع شریکه کړه، هغې په ملي امنیت کې له چا سره اړونده موضوع شریکه کړه.

د امنیت کس وغوښتلو موږ هم ولاړو له امر صیب سره مې ټوله موضوع شریکه کړه هغې د اړونده حوزې معاون راوغوښت سم پرې غصه و. ټول داستان مې ورته تېر کړه معاون ثبت کړ پانې هم ورسره زما په تلیفون ټولې خبرې شریکې کړې.

معاون به لا حوزې ته نه وو رسېدلی چې پانې ما ته زنګ ووهه، لایقه هغه سپي زنګ کړی و وایي ما سره مینه وکړه که نه ټول عکسونه دې فیسبوک ې خپروم.

تر هغې چې زه امر ته ووایم امر صیب وویل زه پوه شوم معاون یې بیا امنیت ته وغوښت او د ژر اجراتو امر یې ورکړ دوه ساعته وروسته معاون ماته زنګ ووهه ویل یې په جنایانو کې مې هغه کس پیدا کړ جنایي نه بلکې د ملي پولیسو ظابط دی شمشاد نومېږي قسم او قران کوي چې زما موبایل کې عکسونه او ویډیو نشته ما یې موبایل هم وکوت خو څه مې ونه موندل

ما ورته وویل دروغ وایي.

معاون صیب وویل ښه ده څارنوالۍ ته به یې ور وپیژنو ما ورته وویل بیخي روغه خبره ده.

چې مې له پانې سره مشوره وکړه هغې وویل چې دا منډې ترړې مې له لاسه نه کېږي څه په بلا یې وهې پرېږده یې ما هم معاون صیب سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې وکړې او ورته مې وویل څه پرېږده یې معاون صیب.
معاون صیب لومړی زما ستایئنه وکړه او بیا یې په شمشاد زما او له پاڼې ښېنه وغوښته او قضیه همداسې پاتې شوه.
پاڼې زنګ راوکړ ویل یې لایقه هغه بې شرمه خو دومره سوال زاری کولې زړه مې پرې وخوږېد زه پرې قار شوم چې د غوا لورې بیا دا خبرې ماته ونکړې،
لایقه کاش دا مسله ربنتیا شوی وی، ولې؟
ځکه همداسې خو مې نه کوې پرې چې در تاوان شوی وای زما یې له نورو شرمونو سره څه زه مې خپل لایق غواړم او بس...
هههه یاره پاڼکۍ نو هر وخت ستا طبیعت جوړ وي ګپ به لګوې او بیو لالې غړوې د غوا لورې لا خو !
ای ! ته یې ببولالې ګڼې خو همدا زما د زړه خبرې دي ته باور وکړه هیڅ مې له جنایانو وېره نه کېده ځکه زما دنیا زما تر خوا وه هغه یوه لنډۍ ده وایي:
د شپې خو ټول خلک ویده وي
د ورځې راشه چې تاوان درباندې شمه
پاڼې بس دا کېسې دې ماته تکراري دي زه درنه یوه پوښتنه کوم او ځواب یې سم دلاسه غواړم که نه بیا به دې کېسه خرابه وي
انیل او غرنی دې څه دي...؟
کوم انیل او کوم غرنی؟
هغه غرنی او انیل ریکشوان دربنایم، لنډ او پاک ځواب غواړم، لایقه دا درته چا وویل؟
ته څوک څه کوې ماته ژر ځواب راکړه
افففففف... ماته کس وښایه اول شابه نو..

(c) ketabton.com: The Digital Library

لايقه دا د موبايل کيسې نه دي سبا کلي ته راشه تو له کېسه به درته وکړم که زما په خوله باور نه کوې بيا به مې له مور سره هم خبرې وکړې سمه ده نو.

ما هم ورسره ومنله ؛ شپه تېره شوه سهار د پانې پيغام راغې

سلام سهار پخير لايقو

مننه کور ودان

چېرته يې؟

احمدزيو سټاپ سره يم

چې له ولسوالۍ راواوښتې زه هم له کوره راوځم د شېدو دوکان شاته راځه بيا پخير

پانه نو د دوکان شاته د ښځو لپاره جوړ شوي ځای کې ناسته وه زه هم ورغلم دوکاندار مې وپوهوه کيناستم شېدې مې راوغوښتې پانې يې له څښلو انکار وکړ

زه پرې غصه شوم کېنه د غوا لورې...

پانې دا لاس دې ولې؟

هسې...

هسې نو دا کنول پکې څه کوي؟

پانې ويل ته لړ رانېږدې شه چې ورورانديې شوم جوش تبې نيولې وه اوحوحوحو... دا څه کوي د غوا لورې دومره چې ناروغه وې نه به راتلې راغلم خو ځکه ما ويل بيا به وايې چې بهانه کوې سيرم مې له لاسه لرې کړ او راووتم

ښه ډاکټر ته تللې وې

هو ويل يې چې ملاريا لرې

شفا دې وي ګرانې خو ډېره جوش تبه دې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ۸۰/!

دا شپېدې وخښبه کنه

نه يې څښم لايقه که رښتيا ووايم روژه مې ده، دا څه لېونۍ خبرې کوې ناروغه هم يې او روژه هم..

او تر هغې نه څه خورم نه څښم چې تر څو مې زړه کې نيولی سوال رب قبول نه کړي

سمه ده پانګې زه درنه ځم سبا شايد کابل ته هم لاړ شم ټرينينګ لرو اجازه راکړه ګرانې !

لايق جانه يو څو شېبې راسره کېنه چې دا زړه مې درباندې ارام شي، پانې ته ناروغه يې لاړه شه کور ته او ارام وکړه.

جان مې زما ارام يوازې او يوازې ستا په ليدو کې دی چې تا سره يم نو ډېره خوښه يم.

پوهېدم چې پانه په سخت حالت کې ده زما د خوښېدلو لپاره به يې په سترګو ډول ډول لوبې کولې، کله به يې وګډولې کله به يې زما په سترګو کې واچولې،زما لاس به يې په خپلو لاسونو کې کلک نيولی و. عجيب کيفيات وو په شونډو يې ترخه مسکا وځغلېده او له سترګو يې له ناچارۍ اوښکې راغلې دا وخت نو له ما سره هم هېڅ نه و ګونګ وم يوازې مې په خپلو شونډو د پانې په اننګو د اوښکو جوړې شوې لارې ورانې کړې.

اجازه مې ترې واخېسته هغه کور ته لاړه او زه د ښار په لور روان شوم، پيغام يې وکړ لايقه پوهېږم چې څه لپاره راغلی وې ما کې هېڅ دم نه و او تا هم زما په حالاتو ليدو پوښتنه ونکړه. او نه دې موضوع ياده کړه خو ځه ته چې له کابل راستنېږې ما به خپل د ژوند ټوله کيسه له ما شومتوبه تر اوسه ليکلې وي او په ليکلي ډول به يې دروسپارم.

سمه ده پانې ګلې تا دې الله ج روغه کړي دا خو به ښه کار وشي، هو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لایقه داسې کیسې به واورې چې تا به یې فکر هم نه وي کړی.
سمه ده خوږې زه په تمه یم
سهار هیلۍ زنګ ووهه
چېرته یې لایقه؟
ما ورته وویل کابل ته روان یم
ته لږ تم شه زه ښار ته درځم او یو څه درته په ثبوت رسووم بیا حیران شوم.
ښاا‌ا راځه هیلۍ ته پخیر راشه ستا تر راتګه په تمه یم
هیلۍ راغله تالاشۍ چوک کې یو هوټل ته پورته شو هیلۍ نوغتې شنې سترګې وړه خوله غنم رنګه قواره او مناسب قد درلوده. دا نو ډېره چالاکه پېغله وه باجرآته خبرې یې کولې، نا څاپه یې سینې ته جوخت کړم زه وارخطا شوم هغه کارونه چې باید ز ما له لوري شوي وی دي کافرې (بچه بازې) ترسره کړه.
لنډه دا چې له شونډو مې وینې لاړې زه دې جرآت ته هک پک وم لکه زه چې جلۍ او دا هلک وي..
بیا یې نو غرني ته زنګ وکړ
وروره سلام
سلام سلام سلام هیلۍ ښه یې؟
شکرر دی ښه یم څنګه ده له پانې خبرېږې
هو ښه ده ان شاالله په دې څو ورځو کې به یې کوژده هم کړم دا به یې بیا خوند وګوري
ښاا‌ا سمه ده دلته یو هلک دی وایي تاسره واده کوم واده ورسره وکړم که نه؟
ته ورته موبایل ورکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ۸۲/۱

سلام علیکم وروره
علیکم سلام
وروره جوړ یې؟
زما له خور سره واده کوې خو ته څوک یې او له کوم ځای خخه یې؟
دا به درته بیا هیلۍ ووایي موبایل مې په غصې سره پرې کړ، د غرني خبرو مې بلکل په پانې باور له لاسه ورکړ پورته شوم له هیلۍ مې اجازه اخیستله
کېنه مړه لاړ به شې موږ خو مره ستا ارمان کړی دی ته کېنه یو شپه خو زه جدي وم
هغه هم راپورته شوه ویل یې ته صبر دا پیزار را په پښو کړم، له خپله بیکه یې باډي سپری راواخېسته پرش شو چې زما په سینه یې وشیندله ورو ورو رانږدې شوه یو لاس یې زما له غاړې چاپېر کړ او په بل لاس یې زما لاس تر خپلې نرۍ ملا راچاپېر کړ. کلکه راغاړې وتله.
له ځان نه مې تیله کړه کنځلې مې ورته وکړې ویل یې خبرې مه کوه که نه خلک دربانديې راټولووم.
زه ترې روان شوم هغه هم راپسې سیخه راروانه شوه زیاته یې کړه ته اوس چېرته ځې؟
کابل ته پخیر...
زه هم ځم بیز اکمالاتي ته سبا مو یو ورځینی ورکشاپ دی هغه اخلم بیا به ځم کور ته، مخه ښه مو وکړه.
زه د کابل موټر کې کېناستم خو فکرونه مې بیخي بل ډول وو یو اځې د پانې په هکله فکرونه، حیران وم.
غوږې مې په غوږ کې کېښودې او د شاه فاروق کاکړې مې اورېدې په دوو لارو کې حیران پاته وم چې اوس څه وکړم(؟)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیغام مې ورته پرېښود چې جان مې اوس څنګه یې؟
لایقه ته څه فکر کوې بې له تا به څنګه یم...؟
ولا که رښتیا ووایم پانې دستي هېڅ فکر نشم کولی، یو څو پوښتنې مې ذهن کې اوړې را اوړي او ځواب یې ډېر اړین دی او د دې سره یو څه مې ظاهراً هم ولیده.
پانې ته د بل چا سره مینه لرې او واده دې هم ورسره کیدونکی دی ماسره دې عجیبه لوبه وکړه...
چپ چپ چپ لایقه دا څه وایې لږ مې زړه خوړین دی، چې اوس تا هم راسره شروع وکړه او د دې سره داسې فکر ته کولی شې چې زه به تاسره خیانت وکړم؟
پوهېږم یو څه ستونزې شته دی او دا زما له مجبوریو استفادې دي چې کېږي.
خو ټوله کېسه درته په لیکلي بڼه درکومه ستا ټول سوالونه به در ځواب کړي، او نور د خدای لپاره له ازارولو مې خوند مه اخله د دنیا په مخ یو تا لرم او نور مې څوک نشته که زما لپاره مانه نه قرارېږې نو د خدای مخ ومنه چې نور بس کړه مه مې زوروه.
او رښتیا لایقه د مرکې کار دې څنګه کړ؟
دلته یو ډېره لویه ستونزه ده نور کار زما له وسه بهر دی، باید په دې نېږدې ورځو کې جرګه راولېږې زما د غوښتنې لپاره که ستاسې د کور یو ماشوم راشي نوره زه پوهېږم او زما کار ؛ ته بیا ترې بې غمه شه پانې ګلې ! زه اوس نه یم چمتو ځکه له یوې خوا مې مور مرګونی حالت لري ،او بله خوا ځینې ستونزې دي لږ وخت ته اړتیا شته.
ګوره لایقه ته به داسې فکر کوې چې پانه ډېره سپکه انجلۍ ده، خو داسې نه ده ما به نن او سبا کې درنه ورکړې زه نور هېڅ نشم کولی بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

به نه ته زغم ولرې او زه خپل د حال هېڅ نشم ویلي، آیا ته دا زغملی شې چې زه د بل کور میرمنه شم، ته دا ځنګه پښتون یې چې ما بل انسان خپلې خواته واچوي او مینه دې ستا یم
ګوره پاڼې زه هم ستونزې لرم، زه هم د دې لیونۍ مینې یو اړخ یم که تا مینه کړې ده نو ما هم کړې ده، ته فکر وکړه مور مې په کوم حال کې پرته ده ځنګه کور کې یاده وکړم چې زما لپاره په چا جرګه شئ...
افففف خدایه ! صبر راکړې
خو ګوره لایقه چې سبا ماته د ملامتې ګوته ونه نیسې، ما درته د وروستي ځل لپاره وویل بیا یې نه وایم نوره نو ستا خوښه
سمه ده پاڼې چې ته زما ستونزې نشې درک کولی نوره ستا خوښه ده اجازه ده درته..
د پاڼې ځواب ورک شو، ما هم موبایل جیب ته کړ ناوخته مازیګر کابل ته ورسېدم. تر ماښامه د پاڼې کوم پیغام رانغی سودا مې شوه سخت زیات خواشینی وم د وړانګې نمبر مې ډایل کړ خو د هغې تلیفون هم بند وو فکر مې وکړ بله داسې شماره مې ذهن ته رانغله چې د پاڼې پوښتنه ترې وکړم نو د هیلۍ شمېره مې کېکاږله
سلام سلام لایقه !
علیکم سلام له پاڼې معلومات نلرم زړه مې خولې ته راغلی یو څه وکړه لایقه کېسه کې یې مه اوسه
نه کېږي هیلۍ هله نو یو څه وکړه
سمه ده زه به یې له چا معلومات وکړم
هیلۍ مهرباني به دې وي حتمي راته معلومات راپیدا کړه
سمه ده
زه په تخت کې اوږود اوږود وغځېدم سګرټ مې ولګوه ساړه اسویلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځخه کېده، چې په دې کې د موبایل سکرین وپرکېد ژر ژر مې ځواب ورکړ.
لایقه ! هغه مرداره خو په روغتون کې بستر ده وایي څه یې خوړلي، چا به بیا د کوم یار پیغور ورکړی وي دا لس مړیزه لس یاران لري.
هیلۍ له نورو خبرو تېرېږه ته دا معلومات له چا وکه؟
ما یې د مور ستوریه شمېرې ته زنګ کړی و دا یې د مور خبره ده
هیلۍ شمېره یې راکړه
ماته یې شمېره راکړه هله نو
شمېره مېره نشته زه چاته د چا شمېره نشم ورکولی
وایم شمېره راکړه هیلۍ له تا مې دا هیله نه درلوده
ته صبر لایقه زه بیا اړیکه ونیسم تا ته به خپله پانه زنګ ووهي ورسره وغږېږه
سمه ده ژر کوه نو

● ● ● ●

مرګونی انتظار اوږود شو...
سلام لایقه پانه سخته شوې ده د ولسوالۍ له روغتونه یې د ولایت سیمه ایز روغتون ته وړې ده او مور یې پاتې شوې ده د بل چا شمېره نلرم چې ورته ستا په هکله ووایم، دا به څنګه شي؟
اړیکه مې پرې قطعه کړه وضیعت مې بیخي خراب شوی و بل ډول ژړا راتله ډېره ناهیلي موجوده وه لاره رانه ورکه وه، څلور ورځې مې له پانې خبر نه درلود. خو بس څلور ورځې مې کابلي جهنم کې تېرې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

...
په څلورمه ورځ وړانګې زنګ وکړ شروع يې وکړه
د هرې بدې خبرې يې وکړې، ته څانته انسان وايې د پانې له ژوند سره دې لوبې وکړې ته وګوره کوم حال ته دې ورسوله کافره څوک داسې کوي؟
ما هم حوصله ونکړه څه چې مې په خوله راغله ټولې ستغې سپورې مې ورته بيان کړې او اړيکه مې پرې کړه.
ساعت تېر نه و چې له يو نابلده شمېرې زنګ راغی
رپ رپ غږ، بد توخی، ژړا او سلګو غږونه راتلل زړه مې له سينې رابهر شو دا مې نو د جانان غږ و نبغ په تخت کې کيناستم
هلو هلو ! پانې ته ښه يې پانې وه زما پانې، له سترګو مې د اوښکو باران جوړ شوی و. دا سيلاب له څلورو ورځو را ټول شوی و اوس يې لاره پيدا کړې وه
د پانې د زړه زور مات شوی و.
غږ يې داسې و لکه د بدرنګه څنکدن سلګۍ چې وهي، ما دومره واورېده چې يې وويل (لايقه زه اوس ښه يم ته مه خفه کېږه)....(!)
نوره نو اړيکه پرې شوې وه ما په هلو هلو ټوله کوټه په سر اخيستې وه، ما ته اوښکې او په کوټې کې ښکته او پورته منډې پاتې وې
فيصل جان چې اصلاً له بدخشانه دی زمونږ کابل د دفتر مبلغ و، زما حالات يې درک کړی و زما خواته راغی تر څنګ مې ودرېد.
(لايق جان کدام ګپ خو نيست، چرا جګرخون استی)
فيصل ته مې ټوله کيسه وکړه هغه ډېر زيات خواشينې او خفه شو، په دری ژبه يې راته وويل راځه چې دننه لاړ شو د يوه مشاور سره يې راته وخت واخيست د روحي مشاورې مشاور سره مې مشاوره وکړه نسبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مخکې مې لږ حالت ښه شو.
ماښام د پاڼې زنګ راغی له خوشالۍ مې په نځا شروع کړه موبایل مې ښکلولو ژر ژر مې ځواب ورکړ
زما ژونده سلام اوس څنګه یې ښه یې تکلیف خو دې ډېر شوی نه دی وه زما پاڼې؟
پاڼې په قرار وخندل او ویل یې لږه حوصله وکړه هو زه ښه یم شکر دی همدا اوس کور ته راغلم پوره له یوه پنډ دوا سره ستا خبریدا اړین وو ځکه مې خبر کړې کله پخیر له کابله راستنیږې؟
که د الله خوښه وه په پنځمې نېټه درځم
ښه بل ښه خبر دا دی چې جمعې ورځ زما د ژوندون وراره د سنت مراسم دي ګډون خو پکې نشې کولی خو خبرول دې حق و، ځکه چې ځوک دې ونه پېژني.
اممم ډېره ډېر مبارک شه مراسم مو پخیر شه!
داسې وګڼه چې لایق په ملي پوځ کې دنده لري، په هلمند کې پروت دی او دلته د ژوندون د سنت مراسم دي خو خفه په دې یم چې ژوندون ماته هم ډېر ګران دی د هغې د حق ادا کېدنه راڅخه پاتې کېږي نو...
نه لایقه ناجوړه عمه لري، صحت مې چندان ښه نه دی خو د هېڅ شي کمی به نه وي.
هر څه ورته چمتو کووم ماته ډاکټرانو اجازه نه راکوله، خو د مراسمو مو ورته وویل ځکه له کابله او پېښوره مو میلمانه او خپلوان راغي یو اونۍ مخکې مو خبر کړي وو.
زه به د جمعې په ورځ کلي ته درشم مراسمو کې ګډون نه کوم خو ستا د خوښۍ لپاره به ستاسې له کوره زیارت وکړم پاڼې.
سمه ده لایقه راشه زه به ستا په تمه یم په لاسونو مې نکریزې کېښودې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ورغوي مې LLP وليکه..وه ليونۍ LLP څه مانا ؟
L يعنې لايق L يعنې LOVE او P يعنې پانه..
ههه...
ولې دې وخندل لايقه؟
هسې !
هسې مه خانده دا درې توري زموږ د مينې لنډيز شو
سمه ده، او بل دا چې لايقه مور مې راته اميل ګوتمې او هر څه اخيستې خو نه يې کاروم ځکه په غاړه مې تا راوړی اميل دی او له دې بل ښه په ټوله نړۍ کې نشته
ای د غوا لورې اهغه خو به نور زاړه شوي وي وه يې باسه ګوزار يې کړه
چې لايقه بيا داسې خبره ونکړې کله چې مړه شوم هم راشه ستا امانت به مې په تن وي او يو ميخکی مې په پزه نه دی ځکه د هغې غمی غورځېدلی دی غمی او ډنډر دواړه مې ساتلي دي دې سنت ته به يې جوړ کړم
ههه د کباړي لورې !
ښه ده چې يم تا ته يې څه نو ته ولې سوزې؟
سوزمه نه د پوډري لورې ! ستا ليونتوب ته حيران يم
بس زه همداسې لېونی ښه يم او ته خوشاله ؟ !
ښاا! زه ويده کېږم
صبر شه د غوا زويه ! اوس ښځې سندرې وايي درباندې سندرې اورم
ههه سمه ده خو ته به هم سندره وايې او هم به پکې نخېږې
زه به دې د دواړو باقي شم پيره
ښاا! نو ويده شوم
مه ويده کېږه وايم صبر شه لايقو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه نه ویده کېږم چې پروګرام پېلېدو بیا را ته خبر راکړه زه به ویښ یم
سمه ده ګرانې؟
سمه ده لایقه مسکال درکومه پیسې نلرم بیا زنګ راووهه
لس بجې به وې چې مسکالونه راغلل زنګ مې ووهه د چمبې او
خانک غږونه راتلل یوې ښځې غږ وکړ چې دا سروکی واچوه چې
ګود ر ته مه څه زر زرې شال دې لمدېږي
وه ګلالۍ ؛ ګلالۍ زار زار یخ شمال لګېږي
او ویل یې چې زه به ورته تاوه شم د سندرې په جریان کې دوه درې ښځو
ځان سابه سابه کړ.
سندره خلاصه شوه خو د چمبه مارې ګوتو خاربښت کوه، د خبرو په
وخت یې هم میده میده چمبه وهله او نری نری ترنم به یې ورسره کولو.
فکر کووم پانه د چمبه مارې سره خوا کې ناسته وه بل سروکی یې دا
راونیوه چې:
تورلونګ دانې دانې
په سینه وهي تالونه
ځار دې شم له سپینې خولې
په لنډۍ زنه خالونه
له یوې خوا یوې ښځې په شینکۍ غږ راوکه چې پانه را میدان ته کړئ،
پانې د بر عذرونه وړاندې کړل خو چا ونه منل موبایل یې په لاس کې
نیولی همداسې یې دوه چرخه ووهل په دریم چرخ یې پښه ونښته او
راولوېده. خندا ګانې شوې زه هم له خندا شین وم پانه په بله کوټه دننه
شوه ساه ساه وه ما ورته ویل ولې د غوا لورې؟
ویل یې ما درته نه ویلې چې څه ته راباندې خلک خندوې ما نو کله نڅا
نه ده کړې او نه یې کوی شم. کله چې پاڅېدم موبایل ته مې پام شو ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ۱/ ۹۰
ویل دا هر څه خو ته اورې وارخطا شوم، له تاثیر لاندې راغلم له پښو
مې دم وخوت درز شو راولوېدم هههههه...
د غوا لورې..
باور وکړه لایقه کله مو چې روغتون کې د فراغت مراسم وو، په هغه
شپه مو بد حال را اخیستی و، چا څه کول او چا څه ما له ځانه سرې جوړ
کړې و همداسې په ګډا تالار ته رادننه شوم.
ټولو انجونو منډې کړې چې دا څوک راغی وروسته مې ورته وخندل
چې زه یم یوې ملګرې مې راته وویل راځه زه انجلۍ او ته خو هسې نه
هم هلک یې یو ځای ګډېږو ما ورته وویل سمه ده.
هغه چې څنګه تاوه شوم په چپرکټ کې مې لمن ونښتله او په بل مخ را
وغورځېدم، ډېره خیجله شوم اوس یې هم ملګرې راته یادوي او اوس
دا کار هههههه توبه توبه..
ای ناروغه ښځه یم ماته چا ویل چې د روغو ښځو پېښې کوه په شرمو
وشرمېدم لایقه!
لېونۍ په همداسې ژوند کې لذت او خوند وي
سمه ده زه نو اوس وځم چې څوک شکي نشي او ته هم ویده شه سبا موږ
ډېر بوخت یو که وخت مې پیدا کړ زنګ درته کووم کنه خفه نشې نو
ښاااا سمه ده ښه شپه.....الله په امان
سهار دفتر ته ولاړم دا نو زموږ د سیمینار وروستۍ ورځ وه په دې ورځ
نو پانې مسج او مسکال ونکړ د شپې لس بجې جلال اباد ته راورسېدم
پانې ته مې پیغام پرېښود چې زه جلال اباد ته راورسېدم
سهار چې راپاڅېدم د پانې پیغام راغلی و لایقه شکر چې پخیر راغلی
یې ښښنه غواړم موږ میلمانه درلودل سبا پخیر راشه خو پام چې د
نارینوو په مراسمو کې ګډون ونکړې پښتون او څراغ دې پېژني چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ۱/ ۹۱
کوم جنجال را پېښ نشي
چې راورسېدې که موقع وه د انګړ مېنځ کې درېږم ته به مې له کوټې
ووينې او چې په کوټه کې تېر شوې زما اروا به تازه شي جان حتمي
راشه سمه ده جان مې.
سهار درځم که ژوند و
سلامونه سهار پخير سوړانه!
مننه د کوچو غونډاريه ستا دې هم پخيروي
مننه کوم
کوه چې کوې يې؟!
هلکه د فضول خبرو نه تېرېږه راځه چې همله تله ځو
کور دې وران شه بيګا له کابله راغلې او اوس له شنه سهاره هلته ، د
عاشقانو نوم دې وشرموه ههههه
د ډاکترې د وراره د سنت ګېرۍ مراسم دي نو ځکه ځو سوړانه
يه هلکه! په چا مو ونه ډبوې
نه راځه په چا کار نه لرو
پوره زر افغانۍ به راکړې د څلور سوه به تېل واچوو او نورې به کور
کې ورکړو
څه ګورو به د ډمې ځويه حرکت وکړه ريکشه ده څه تېلر خو نده
سمه ده .... لايقه زه د مرکز دوهمې دروازې ته راورسېدم
د غوا ځويه زه اولې دروازې ته راورسېدم ... داسې دوهمې کوڅې ته
راووتم ته هم ژر راشه چې ناوخته دی
ای هلکه! چيناره سګرټ لرې؟
د مور ځويه د سګرټو کيسه کې مه اوسه د جنسنګو غم کوه چې مثلې
مو قوي شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ۱/ ۹۲

سمه ده غاړې ته ودرېږه واخله په خاورو موړ شې
ستا تګ راتګ راته په پینځه زره افغانۍ تمامېږي
د مور ځویه دعا کوه چې ستا غوندې قوارې زه په وخت ورم او راورم
که نه تا څوک په لس زره هم نه وړي
هههه ډېر د نه سړي ځوی یې !
د مور ځویه په دې جنسنګ کې خو یې دومره کم اچولی و ؟ !
د غوا ځویه مزل وکړه تا راته ایله خپلې کیسې شروع کړي دي ټیپ دې
هم کار نه کوي
په ټیپ څه کوې زه یې درته په ژوندۍ بڼه وایم لایف یې واوره
نه صبرېږي یاره بې له تا زړه سره څه وکړم
رایې وستم ستا کوڅې ته بیا زړه سره څه وکړم
ډېرې که توبې د ښکلو ښکلو یارانو نه کړم
ماته کړي توبه راباندې بیا زړه سره څه وکړم
وا د کوچو غونډاریه دا خو راورسېدو
دا رېکشه خیبر دوکان مخې ته ودروه
سمه ده
وا هلکه خیبریه ریکشې ته ګوره
لایقه مخکې شه نو کور یې لرې دی که نېږدې ؟
وریجې او غوښې به ترې ووهو نور یې مور ... هههه
راځه غوښه منه نشته یواځې په لار تېرېږو او بېرته راځو
دا نو څه شی شو پاڅه مړه ! ههه
یه هلکه ! جینکۍ دي جینکۍ ؟ !
راځه دا به د ډاکترې میلمنې وي
بووووو دا څه بلا ګانې دي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افریقې زرخانګه به پرې وبښي
سوډانه مخامخ وګوره
کوم خوا ؟
هغه مخامخ وګووره د غونډۍ له لورې چې راښکته شوې
او په خدای د مور ځویه دا زېړ ګنډ افغاني والا ډېر عجیبه شی نه دی ؟ !
او په خدای بچیش ماته لکه چې خدای د وړانګې بدل راکړ
مور د وړانګې.... دغه دی شی !
لایقه سم لاندې باندې ورته وګوره بیا یې ننبې پاڼې ته ووایه چې شی وانه لوزي
نه شي الوتی راځه همدا د ډاکترې کور دی دا ښځې چې وردننه شوې
موبایل یې ځواب نه کړ ؟
نه بوختنه به وي
خو دوی د سنت ګیرۍ نه پور واده جوړ کړی
شنه دي کنه یوه لکۍ نه لري ؟ ! ههههه راځه چې ځو ډوډۍ به هوټل کې وخورو بیا به ښار ته حرکت وکړو.
سلام لایقه پاڼه یم دا مې د مور شمېره ده زما موبایل شملې په اوبو کې غورځولی اوس کار نه کوي، تا څه وکړه ؟
ما دا وکړه چې اوس بېرته په لار یم د ښار په لور
دروغ مه وایه !
د غوا لورې که یې نه منې له سوډانه پوښتنه وکړه ؟
افففف خدایه دا څه وایې دا څه وشو ؟
ما څراغ پوه کړی و چې بېرون اوسه کله چې دې لایق ولید ، بیا ماته ووایه
پاڼې ته عجیبه خبرې کوې اول دې ویل چې څراغ او پښتون دې ونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینې اوس وایې چې ما څراغ پوه کړی وه.
هغه ما ولید خو زړ مې پزې ته ماسک واچوه، له ماشومانو سره په جنجال اخته و.
لایقه له زړه مې یو خدای خبر و د ټول واده شویو مېړونه راغلي وو زه د کوټې کونج ته ولاړم، ښه د ېر مې وژړل چې کاش لایق هم راغلی وی که یې نه منې له غونډۍ لوري څلور انجونې راغلې، د یوې زیړ افغاني ګنډ په ځان و د ېره لوکسه وه.
ښاااا بس کا هغه څه ګړینګنه ده، تاته هسې پردۍ ښځې ښې ښکاري !
چپ شه د غوا لورې د چینار خوښه شوه هههههه
هههه بیا نو ښه انجلۍ ده د کاکا لور مې ده، او خاطره نومېږي زما او ستا له اړیکې خبره ده هره ورځ راڅخه ستا پوښتنه کوي
ښاااا سمه ده زما کار دې څنګه کړو؟ د څه کار؟
تاچې وعده کړې وه چې ته له کابله راځې ما به د ژوند ټوله کیسه لیکلې وي دربه یې کړم.
ښاااا پوهه شوم لایقه خو ته پوهېږې چې ستا له تلو نه وروسته، زما ټولې شپې په روغتون کې وې.
او چې راغلم نو د ژوندون ښادي وه، نو څنګه مې لیکلې وی او کله مې لیکلی وی.. چې دا میلمانه لاړل وه به یې لیکم خو شاید څو ورځې مې موبایل هم بند واوسي ځکه موبایل مې خراب شوی تر هغې چې بل موبایل پیدا کووم د مور په موبایل به دې احوال اخلم
سمه ده خوږې خو کیسه دې هېره نشي چې زه ورته ښه سخت په تلوسه کې یم.
په سترګو د اوس لپاره ښه وخت او ښې چارې درته غواړم او رښتیا په لاره کې دې د ځان خیال کوه زه دې څارلی نشم مور مې موبایل غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعاوکې مې یاد یې د خدای په امان...

پوره دولس ورځې دې مینځ کې تیرې شوې د پانې د مرګ او ژوند درک نه لګېده، فیسبوک مې خلاص کړ د ملګري علي شباب په وال څو له درده ډکې کرښې لیکل شوې وې هغه لیکلي وو:

(شېبه شېبه په بې صبرۍ او وارخطایۍ سره مسنجر ته سر ورښکاره کووم، خو ستا سلام کلام نشته مرم درپسې.

نازولیه جانانه ! ډېر درپسې خفه یم

څه وکړم یوازې اسویلي راپاتې دي، بس دی راشه د تلیفون سکرین مې وپړکوه راته ووایه له تا نه ډېر په تا پسې خفه یمه زه یې چې تر هغې لیکم ته راته مخکې ولیکه چې (مینه درسره لرم)

ستا مئین بې تا هېڅ دی.

مینه او درناوی

د علي شباب دې لیک نو بېل درد راکړ، دې لیک څکه د کیفیاتو په حدونو ګډ کړم، چې دستي زما حال همدا و لکه علي چې زما له حاله خبر وي.

او زما درد یې انځور کړی وي دا وخت نو د درویش دوراني دا بیت مې خولې ته راغی:

بېلتانه دې د هر چا په غم شریک کړم
یار د بل دی رومي او زه ورپسې ژاړم

څوار لسمه ورځ د پانې د مور په شمېره پیغام راغی

ژر ژر رانېغ شوم موبایل بلا وهلی مې هېنګ شو، ما هڅه کوله چې ژر ژر یې ولولم خو موبایل کار پرېښود.

بل ډول مې عصاب ګډوډ وو، خو پیغام مې ولوست

(وبښه لایقه ډېر څنډ مې وکړ تا سره له خبرو دوه ورځې وروسته مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورنۍ زما ژوند د بل چاپورې محدود کړ. هغه هم هغه څوک چې ته يې د غرني په نوم پېژنې، په وجود کې مې يو ګوته روغ ځای نشته ووهل شوم پلار په تودوو چړو وداغلم ورور زندۍ کړم همداسې بې هوشه شوې وم.

چې تر هغې په حال کې کېدم نو زما دسمال يې ورکړی و. تر دې وخت په کټ پرته وم بېګا راکې لږه شيمه راپيدا شوه ستا لپاره مې په مختصر ډول يو څه وليکل د هر څه به پاتې وي.

خو په هر حال اړين موضوعات پکې ياد شوي دي، بل دا چې ما ادبيات نه دي لوستي ساده خبرې دي خدای دې وکړي چې ته پرې وپوهېږې، يو دسمال مې هم درته جوړ کړی، کار يې لا پوره نه دی خلاص همداسې نيمګړی يې درکوم شايد دا زما او ستا وروستی ليدنه شي ځکه زه نه غواړم چې نور ژوند وکړم سبا پخير راشه چې امانت دې دروسپارم).

سمه ده پانې خو دا چې ته موبايل نه لرې دا به څنګه شي؟

زه به لس بجې له کور درووځم ته هغه د شېدو دوکان سره په تمه شه

سمه ده

او بل دا چې پانې زما او ستا د مينې دوه کلونه برابرېږي ايا کوم داسې ارمان بې له دې چې زما نه شوې کوم بل څه لرې چې ما نه وي پوره کړی؟

اسوېلی...هو ! شته

څه دي راته يې ووايه، ژوند به مې هم درځار کړم

يو دا چې ته ناروغ شوی وې بايد روغتون کې دې خدمت ما کړی وی.

بل دا چې ته راغلی وې او زه ناروغه وم ما ويل تا به زه ښکل کړم او ته به ما په غېږ کې ونيسې، خو نه په ما کې ساه وه او نه تا ځان ته نږدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړم زما لپاره به له دې نه ښه د زړه لوی بل ارمان نه وي
او یو څه بل هم شته هغه دا چې تا غوښتل چې زه او ته به بیګا ته خیالي واده وکړو، تا له ښاره شمعې او ګلان راوړل د سیند په غاړې دې په ګلانو زما نوم ولیکه، شمعې دې بلې کړې قضا مانښام و.
ما سره جوړه واچوله، په لاسو مې نکریزې ولګولې مراسم مو پیل کړل په تلیفون دا هرڅه د پرښه روان وو، یو او بل ته مو د پرې ښې لارښوونې کولې تا چې زه قبوله کړم ما د قبولیت دوه پړاوه تېر کړي وو چې په دریم پړاو کې مې مشر ورور سپین غر راننوت.
موبایل یې راڅخه واخیست نکاح نیمګړې پاتې شوه، که څه هم دا د یو کال مخکینۍ کیسه ده خو باید سبا یې دریم پړاو تکمیل شي.
زما دې بدو ارمانونو ته په سترګو کې اوښکې ډنډ وې، له خولې مې اخو ټوخ نه خوت بس مړ وم ساه راڅخه وتلې وه یو ژوندی لاش پاتې شوی وم بیخي مې وضیعت خراب و همدومره مې له خولې ووتل وه زما ګرانې پانې دستي ښه وخت سبا سره خبرې کوو... اړیکه مې پرې کړه
له ځانه سره مې ویل خدایه کاش زه په ابدي خوب ویده وی کاش زه خوب ګورم کاش پانې ماته هر څه دروغ ویلي وي.
په همدې کې د وړانګې شمېره د موبایل په مخ وپړکېده ما یې هم شمېره اوکی کړه.
په زاریو مې ورته پیل وکړ چې وړانګې خیر دی راته ووایه چې پانه دروغ وایي خیر دی، ژر کوه هغې په کړس کړس وخندل او زیاته یې کړه.
ته لېونی عجیبه سړی یې تاته خو څوک ټول عمر نشي کیناستلی، تا خپله په ځان وکړه بس زما درد، غم او غصه بیخي له کچې ووتل له

(c) ketabton.com: The Digital Library

قهره توراو شین شوم اړیکه مې پرې کړه وربانديٍ په دې سختو حالاتو کې بې حاله شوی وم...

سهار مې چینار اصف ننګ او نثارخان شینواری له ځانه سره واخیستل تور غر ته روان شوم، نهه بجې هلته ورسېدم شېدو دوکان کې مې واړول سوچونو پسې اخیستی وم.

ځان راته بل ډول ایسېده اریان دریان وم د دنیا ټولې ستړیا نن د یوه ناکام سړي په اوګو ایښودل شوې وې.

شپېه وروسته یو مات وجود راښکاره شو، بې مجاله راروانه وه دا بل څوک نه زما بایلل شوې پانه وه.

پرده مې کش کړه د رارسېدو سره سمه راغاړې وتله، سلګو نیولې وه ښه ډېر یې وژړل ما ډاډ ورکړ کیناستو مخ مې وروړاندې کړ چې دومره مې ښکله کړه چې تر څو مې په اننګو کې وینې غوټه شي.

هغې هم همداسې وکړل بیا مې د خپلې سینې پورې کلکه ونیوله له سترګو یې بې واره اوښکې را روانې وې د اوربل لام یې اوښکو په اننګي پورې نښلولی و.

بیا مو د نکاح پاتې برخه تکمیل کړه د دې سره یې په اشاره وویل زه ځم کورنۍ مې څاري څوک رانشي.

دا چې په لومړۍ لیدنه کې مې لایقه په خولې اخیستو خفه کړی وې اوس خوله رانېږدې کړه.

چې زه یې درنه خپله واخلم دخولې په اخیستلو یې غبرګې غبرګې اوښکې په اننګو راغللې، ښاااا نو لالیه په ځان پام کوه زما د یوه ځانګړي ارمان په خاطر ژوند وکړه زه شاید په شمار څو ورځې واوسم څکه یو مې ته له لاسه ورکړې او بل هغه غرني له ځانه لېونی سپی جوړ کړی زما د پرله پسې انکارونو؛ د پلار ورور رویه او دروند ولور د هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه اووایم او که د میني په نوم یې چې کوم ،تور پورې کړی و.
له ماسره په دښمنۍ بدل شو اوس په موبایل کې راته ډول ډول ګواښونه کوي لکه د ولور غچ اخیستل زما وژل وروسته له واده نه ؛او آن تر طلاقه مې ګواښي؛دا چې زما پلار په غرني زیات ولور ایښی او غرنی یې د ورکړې توان نلري پدې ډول اوس ماته پلمې جوړوي لا بقه.
پاڼې ما چې څومره فکر وکړو نوره هېڅ خبره نشته، خبره تړوله د ولور ده د دې ستونزې د حل لپاره له ماسره یوه لاره شته هغه دا چې زه به په خپله خوښه راشم څان به د غرني په لاس کې ورکم غرنی دې د اختطاف په نامه ما وساتي پدې سره کولی شي چې ستا د ولور پیسې زما له کورنۍ ترلاسه کړي ترڅو دا ستونزه پای ته ورسېږي!
نه لایقه داسې نشي کېدی! زه بې لدې هم له هغه وحشي سره ژوند تېرول نه غواړم چې څه کوي ودې کړي دا چې زما د ژوند پای شپېږ دي نو واخله دا نیمګړی رومال او دا دې کېسه..

.

.

.

ستا پاڼې د ننګرهار په کامې ولسوالۍ کې دې نړۍ ته سترګې پرانیستیې د ژوند پینځه کاله مو همدلته تېر کړل له هغې وروسته مو د ننګرهار ولایت بتي کوټ ولسوالۍ ته کډه وکړه د پلار او نیکه ټاټوبی مو تور غر دی.
دا چې له کامې څخه مو بتي کوټ ته کډه وکړه، نو همته کورنۍ مې په یو منځني ښوونځي کې شامله کړم ډېر ښه او خوشاله ژوند مو درلود پلار مې بزګر و.
او مور هم ورسره مرسته کوله د وخت په تېرېدو خپل کلي ته راستانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۱۰۰

شو، ژوند مو په پلرني ټاټوبي کې اختیار کړ، پاتې زده کړې مې دلته بشپړې کړې.
په ۱۳۹۴ه ش کال کې مې په یو طبي علومو انستیتیوت کې د قابلګۍ په څانګه کې زده کړې پیل کړې، او په ښه درجه ترې فارغه شوم.
د فراغت سره سم مې د ننګرهار په عامه روغتون کې دنده ترلاسه کړه، خو په ژوند کې مې یو څه ستونزې راغلې زما اړیکې له پلار او ورور سره خرابې شوې ځکه زه لوستې وم ما غوښتل چې کورنۍ مو سالم پرمختګ وکړي خو دوی زما له دغو هڅو ناسم تعبیر واخیست.
له دوه میاشتې دندې په جریان کې مې یوه ملګرې راپیدا کړه، دا ملګرې مې په یوه هلک مئینه وه د دوی ترمینځ ستونزه راغله دې ملګرې مې ماته د خپل یار کیسه وکړه او د هغې د تلیفون شمېره یې هم راکړه چې د اړیکې په جوړښت کې ورسره زه مرسته وکړم.
هلک ویل چې د جلۍ ژوند خراب نشي، ښه به دا وي چې سره جلا شو.
ځکه زه د وینې سرطان لرم... هلک له پیل او پای ټوله کیسه ماته تېره کړه ، ماته یې د ناروغۍ ثبوتونه راوسپارل او ما جلۍ ته وسپارل، اخر جلۍ او هلک موافقې ته ورسېدل هلک د درملنې لپاره خارج ته ولاړ ماته یې خپله خور او زه ورته په ورور مخاطبه شوم.
زه ورته ځکه تر اوسه ډېر احترام لرم، چې له ما سره یې ډېره مرسته کړې ده زما خپل ورونه هم شته چې یو لوی او نور کوچنیان دي.
د مشر ورور سره مې اړیکه جوړه نه وه د کور ټول مسولیتونه مې خپله واخیستل پلار مې په لومړیو کې ځان د نظام په لیکه کې شامل کړ دا چې ورور مې ماسره ضد درلود د ښځو له زده کړو سره وران و.
پلار مې ژوندی دی خو په مړي یې ځکه حسابووم چې د یوه پلار مینه یې مور ته نه ده راکړې، په خپله خوښه او د ورور په خوښه کارونه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور ته هر وخت هیڅ په هیڅه غصه وي خو زه یې لږ لږ مخالفت کووم.
زما د پلار تر ټولو بد عادت دا دی چې پیسې یې له هر چا ډېرې خوښې دي، دا چې زه هم د ځوانۍ موسم کې وم، خلکو به زما غوښتنه کوله خو ما نه منله، ځکه د زیاتو زده کړو ارمان مې درلود.
له ورځو څخه یو ورځ مې مور ډېره ناروغه شوه، زه هم جوړه نه وم د ښار په لوري مې حرکت وکړ.
کوچنی ورور راسره و تر څو مور ته له ټاکلي ادرسه درمل راوړم، په هغه وختونو کې زه سمه په ښار کې بلده نه وم، لږ څه وګرځېدم خو ډاکټر مې پیدا نه کړ.
د ستنېدو پر وخت د ملي امنیت یو کس را مخې ته شو، او راڅخه یې پوښتنه وکړه څنګه دلته ګرځې امنیتي اظهارات دي، رښتیا هم ډېر تدابیر نیول شوي وو ځکه سبا د افغانستان د خپلواکۍ ۹۲ مه کلیزه او جشن و.
د ښار واټونه په بیرغونو، شاه امان الله خان او د ولسمشرمحمد اشرف غني په انځورونو لا ښکلي شوي وو یعنې؛ جلال اباد ښار د یوې ښکلې ناوې په څېر سینګار و.
ما ورته وویل وروره ! ډاکټر ته راغلې یم خو راڅخه ورک دی که ته یې پېژنې معروف مخلص نومېږي، هغې هم و نه پېژنده.
د دعا په نوم روغتون ته د ملي امنیت کس یوړو دا روغتون د بهسودو پل هغې خواته موقعیت درلود.
کتنځي څخه په راوتلو یې له ماسره تلیفون ولید، له ما یې شمار وغوښتله او ما هم ورکړه، ځان یې ډېر مهربان وښود . دا چې زما دنده نه وه عامه روغتون کې مې استعفا ورکړې وه.
یاد کس زما د شخصي ژوند په اړه پوښتنې وکړې او ما هم ورځواب

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې، راته يې کړه که ستا خوښه وي دنده به درته پيدا کړم زه هم خوښه شوم، د سر په خوځولو مې ومنله.

کور ته راغلم.

څو ورځې وروسته د ملي امنيت کس زما اسناد او عکسونه وغوښتل، ښار ته لاړم د دوو نورو ملګرو سره يې خواته ورغلم، اسناد مې ورکړل او بېرته ترې لاړم.

څه موده وروسته يې بيا زنګ ووهه د واده غوښتنه يې وکړه، ما ترې وخت واخېست د وخت په تېرېدو راته ثابته شوه چې يواځې د ښځو عزتونه لوټوي او بس...

لايقه ! زه دا منم چې موږ د يوې مذهبي او عرفي ټولنې اوسېدونکي يو، خو دلته د انسانانو په نوم باندې ډېر وحشيان ژوند کوي. ته دا ومنه کله چې يو شمېر انجونې د دندې لپاره يوې ادارې ته مراجعه وکړي، هلته د ادارې يو شمېر رهبري يې لومړی قواره ويني که ښکلې وه نو کار يې وشو، بيا وروسته ترې استفادې هم کوي هغه په انګليسي کې ورته (بلک ميل) وايي او که څه...

تا هم دغه حالت په يو شعر کې ډېر ښه انځور کړی دی:

ستا په بازار کې خوشالي بې پيسو نه خرڅېده
چې راسره نه وې پيسې، نو زه به تلم درڅخه؟
دلته د پېغلو له وجوده ستړګې نه وتلې
غربت وو نه مې وې جامې، نو زه به تلم درڅخه؟

خو له ربه مې راضي يمه چې ډېر ژر راته وشرمېد ، ما چې اسناد ورکول دوه ملګرې راسره وې او بل دا چې د سرک په سر مې ورته وسپارل، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې پلان ماته د (بلک میلی) و.
دا چې دا څنګه انسان و د هغې نېږدې دوست زما شماره ترې پته کړې وه، او ماته يې رسوا کړ دې اړيکې شاوخوا يو مياشت وخت ونيوه، له هغې ورځ راهيسې ترې خبر نه لرم دې کار نو زما باور په سړيو صفر کړ. دې کار زه ډېره هوښياره کړمه او ژوند ته مې ښه پام شو، که څه هم ډېرې ستونزې موجودې وې، د ژوند زيات ضرورتونه ما خپله پوره کول.
کورنۍ مې په ما ډېره باوري وه، د پوهنتون دوره او د روغتون د دندې دوام په وخت مې کور ته تګ راتګ خپله کوو چې په دې وخت کې له يوې ستونزې سره مخ شوم.
پلار او بابا مې جدي پرېکړه کړې وه چې ما د کاکا په بدل ورکړي، ما يې جدي مخالفت وکړ و پلار مې زما جديت لا غصه کړ او وه يې ويل چې دا کار به حتمي کېږي دا زما اخري پرېکړه ده.
زه هم مجبور وم حل لاره مې لټوله دا چې وړانګه زما تر ټولو نېږدې ملګرې وه، او له ټولو رازونو مې خبره وه، زه له عامې روغتيا روغتون څخه يوه شپه له هغوی کور ته ولاړم. يو وخت وړانګې په کابل کې سيمينار درلود هلته د يو هلک سره مخ شوې وه هغې ورته ځان ډېر لوړ پېژندلی و، د وړانګې پوره باور يې لاس ته راوړی و. په دې شپه ډېر زيات باران و اسمان سمې خبرې کولې د وړانګې سره په خبرو وم، چې هغې هلک زنګ ووهه.
وړانګې سره يې له څو خبرو وروسته اړيکه پرې کړه، دا چې زه او هغه هلک دواړه له يوې سيمې وو. زما اړوند پوښتنې يې ترې کړې وې، ما د وړانګې يوه خبره هم ځمکې ته نه غورځوله
بې له دې چې ما خبره کړې زما خبره يې د هغې هلک سره کړې وه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلک بیا زنګ ووهه دې ورزیاته کړه خورلنه مې راغلې ده برق هم نشته، خور مې ډېره زیاته نازولې او نازکه ده او بله دا چې دا هم ستا د کلي ده.

ما ورانګې ته په تریخ نظر وکاته هغې هم اړیکه پرې کړه، سم له لاسه یې په نورو خبرو بوخته کړم. څه موده وروسته هغه هلک له ورانګې غوښتي وو که دا جلۍ له ماسره واده کوي نو زه تیار یم دا نو داسې وخت و چې پلار مې زه د کاکا په بدل ورکولم.

زه پرې راضي نه وم هغه هلک هره ورځ له ورانګې زما پوښتنه کوله، بله ورځ ورانګې مشوره راکړه چې پلار دې په بدل ورکوي خدای خبر هغه به څنګه کورنۍ وي.

غرنۍ ډېر ښه انسان دی ځانته دې غواړې دا رشته به درته ښه وي، ما مې د مور سره دا خبره شریکه کړه دا چې د کاکا په بدل تلم او کورنۍ هم نه وه معلومه نو مور مې دا رشته غوره وګڼله.

په دې وخت کې ما په یو انستیټیوت کې استادي واخیسته، او دا ځانګه یې زموږ په کلي کې نوې پرانیستل شوه تدریس مې پکې شروع کړ، دلته زیات محصلین د غرني دوی له کلي راتلل یو ورځ مې په ټولګي کې د غرني دوی کورنۍ په هکله پوښتنه وکړه چې زیاتره محصلین د دوي له کورنۍ سره اشنا وو.

ټولو محصلینو یې ستائینه وکړه خو یو څه چې ډېر حیرانوونکي وو یوې زده کړیالې وویل چې غرنی بله مېرمنه او بچیان هم لري د دې نه وروسته ما غرني ته ځواب ورکړ چې واده ورسره نه کووم ځکه چې بله مېرمنه یې درلوده.

دا داسې وخت و چې زه لا غرني نه وم لیدلې پرته له کوچنیوالی له یوه انځوره، څو ورځې وروسته یې د کوچني ورور په مرسته (میمورې

کارډ) کې خپل عکسونه راولېږل په دې کې ډېره موده تېره شوه.

ما ورته وویل زه د ټولنې خدمتگاره یم، غیر له دې چې واده راسره وکړه نور هر ډول کومک چې زما تر وس وي کووم یې، بله ورځ د غرني وربندار په ماشوم ناروغه شوه مرسته یې وغوښته زه یې هلته ولیدم ډېرې ورځې تېرې شوې غرني په داسې پلانونو کار شروع کړ، تر څو په مرسته یې ما د خپل حاکمیت لاندې راولي خو بریالی نشو.

ډېرې غوښتنې یې وکړې خو ما رد کړې.له دې وروسته غرني زما له ورور سره ملگرتیا پیل کړه او دا اړیکه یې په کورني تگ راتگ بدله شوه.

ماته یې ډېر وویل زه له چا ډار نه لرم، دومره وس او توان لرم چې تا وتښتووم، ښه به دا وي چې زما غوښتنه ومنې.

په دې کې یوه ورځ سور رنگه موټر زما شاه ونیوله، زه پوه شومه چې د قوي ځار لاندې یمه ډېره په ویرې او سختۍ تر کور ورسېدمه

د دې پېښې تر واقعه کېدو وروسته مې ډېر احتیاط کاوه. دا چې غرني په اونۍ کې دوه ځلې زموږ کور ته راته، نو په دې سره یې زما د ورور خسر او اوښې چې انیل نومېږي کوم چې تا یې مخکې په هکله له ما پوښتي ول سره هم وپېژندل، بیا به نو هره ورځ د دوی تر منځ ملاقاتونه کېدل.

دا چې ورور مې او انیل پردیو انجونو ته زنگونه وهل، نو غرني هم ځینې خبرې په یاد بنډار کې کړې وې چې زه هم مئین یم، د شپې او ورځې خوبونه مې حرام شوي دي ټوله ورځ مې هغه دنگه ځواني، گلابي مخ ،سراحي غړې، بادامي اوږدې سترگې، خندانه قواره، په سترگو کې رغړې را رغړې.

ډېر زوروېږم دا چې دوې اوس ډېرې نېږدې اړیکې درلودې، ورور مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرني ته ويلي و چې د جلۍ کور راوښايه که په هر قيمت وي جلۍ درته کوو. غرنی په هغه شپه غلی پاتې شوی و، خو په سبا يې زما د ورور خسر ته زموږ کور او زما رشته ياده کړې وه.

په دې وخت کې زه له دندې څخه کور ته راغلم، ډېره ستړې وم د برنډې پايې ته تکيه شومه چې د ورور خسر مې په مرکه راغی.

په يادونې يې زما پلار کوم عکس العمل ونه ښود خو ورور مې ډېر جدي شو، ځکه چې غرني په هغه شپه ويلي وو چې جلۍ هم له ماسره مينه لري ورور مې ورته په هغه شپه ويلي وو ښاااا چې ته دومره مئين يې او جلۍ هم تاسره جوړه ده درته به يې راوتښتووم

خو ورور مې خبر نه و چې زما خور يادوي، د غرني سره مې ورور دښمني پيل کړه ډېر غصه شو، زما موبايل ته يې فکر شو هغه يې راڅخه راواخيست.

د بد قسمتۍ چارې ګوره پدې وخت کې غرني ځيني پيغامونه راوليږل پدې پيغامونو سره مې پلار داسې فکر وکړ، چې ګوندی زه له غرني سره لار لرم.

غرني د انيل کورنۍ ته زما د سپکاوي او بد نامۍ په پار ډير درواغ ويلي ول، چې پانې رانه ډېري پيسې خوړلي له ماسره چکرو ته تللې او ديته ورته ډېر پرو پاګند يې ويلي ول د انيل پلار د غرني ټولي خبرې زما پلار ته وکړې

پلار مې د دې خبرو په اوريدو سره ډير جدي شو، او ماته يې هيڅ وخت د خبرو لپاره رانکړو پريکړه يي وکړه چې غرنی دېرې ته راولی او دواړه يو ځای ووژنی.

چې مردار شي خو د هغوی کورنۍ عذر او زاری ته راغلل، پلار ترې زما په بدل کې د غرني خور زما د ورور او ميرمن يې ترې ځانته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغوښته مشران او سپین ږیري منځته شول خبره یې هواره کړه.
دا چې ما په هغه انستیتیوت کې درس ورکاوه، غزني دا وخت دنده نه درلوده او په انستیتیوت کې یې ځان شامل کړو ما له دندې استعفاء ورکړه. او نمبر مې هم بدل کړو انیل چې د غزني نږدې ملګری و، او خور یې زما د ورور میرمن وه نو زما نوې شمېره یې غزني ته ورکړې وه.
ما دا خبره پلار ته نشوه کولې ځکه چې زمونږ کورنۍ د انیل دوې سره په دښمنۍ اورېده، پلار مې پرېکړه وکړه چې یا دې نن شپه غزني او یا دې د ماما لس کلن لیوني زوې ته ورکوم. ستا لپار نور زما په کور کې ځای نشته که دغه وخت ما انکار کړی وی.
غزني شرمولم کورنۍ مې ټولې خبرې منلې وې
لاېقه ما چې په تا ټینګار کوو، ستونزه داوه چې ترڅو غزنی ما غواړي نو زما کوژده به له تا سره شوی وي.
بیا به ستونزه نه وي خو دا خوب مې په اوبو لاهو شو، دا چې مشر ورور راسره وران و نور کوچنیان او پلار په دنده کې وو. بس چې چرته به تلم د خلکو پام به زما په لور و.
نه پوهیږم ډیره ښایسته هم نه یم، او نه داسې بې اختیاره مزل کوم چې د خلکو پام راواړوم د انسانیت نه مې نفرت پیدا شو.
نه پوهېږم چې لاېق به کومې ستونزې لرلې چې زما غوښتنه یې ونه منله، او زه یې د اور لمبو ته ګوزار کړم افسوس... ما نور وس نه درلود د غزني کورنۍ سره مې کورنۍ په دښمنۍ اوریده پلار له ما دا پوښتنه هم ونه کړه چې ستونزه په څه او په چا کې وه، خو بس په پټو سترګو یې د غزني ټولې خبرې په ما راوتپلې. مور مې غوښتل چې دښمني جوړه نشي باید د غزني مرکه ومنم
کنه مور مې هم هاغه سپي ته په موبایل ډیرې زارۍ کړې وې، خو هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۱۰۸

په ډېرې سپینې سترګې سره رد کړی وې او زما په مور یې هم تور پ.رې کړې وو چې د مور یې هم راسره خوښه وه ما د سر په خوځولو سره ومنله خو چې کله د غرنۍ مرکه راغله ته مې را یاد شوې لایقه !
او بیا مې انکار وکړو د انکار پایله دا وه چې ټول ټپي وجود مې ستا پر وړاندې دی.
زه په کور کې د څارنې لاندې یم، موبایل هم نلرم ته ډاډمن اووسه چې ترڅو ژوندی یم په خوله به مې ستا نوم او په سترګو کې به مې ستا د پارچنو شونډو انځور وي.
او دا هم درسره وعده کوم، چې د غرنۍ د واده ارمان به پوره نشي شاید زما او ستا دا آخري لیدنه او خبرې وي او که بیا دې چرته په زړه را ورېدم نو د کلي په لویه هدیره کې به یو قبر خلک پدې نامه پېژني چې دې جلۍ د واده په شپه ځان وژلی او هغه قبر به زما وي.
لایقه په اخر کې دا خبره بیا هم په جرآت سره کووم چې زما لایقه (مینه درسره لرم) اوس نو نه وېرېږم بلکې په دې جملې ویاړم.
مینه درسره لرم
ستا بایلونکې ماته پاڼه !

د پاڼې د دې کیسې له لوستلو وروسته مې یوه شېبه هم سترګې بې نمه نشوې، د ورځې څلویښت ځله را یادېږي او څلویښت سګرټه څکوم.
ورځ تر بلې مې حال په خرابېدو دی مور راته غاړه له تعویزو ډکه کړه، خو د ملا دم زما د مینې مخه نشي نیولی.
او نه د پاڼې د هېرېدو ځواک لري څومره چې زمانې اوږي فاصلې بې معنې کېږي.
او یادونه یې نوي نوي رنګونه راوړي په غونډو او مشاعرو کې مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼونوال غزلې او نظمونه دوه دوه ځلې اوري، او په چکچکو يې بدرګه کوي.

خو د احساس درک مې هيڅ ونکړو د ژوند ټولې چارې مې بې مانا دي، او که مانا ده هغه هم د ژوند په خاړيزې للمې لوښې پښې په يوه ورک منزل پسې مزل دی. يوې چارې ته ژوند دی چې يا يې له احواله خبر شم او يا يې اوګورم او بـــس...

چې ستا بـه يـاد او کـه بـه هېـر يـم
زه چې قـدم پـه قـدم ږدم تـا يادوومـه

پـــای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هېواد د خپلواکۍ ۱۰۰ امې کليزې په وياړ!

Designed By: Sanaullah Zawab

شهباز خپرندویه ټولنه
برېښنالیک shahbazpublications@gmail.com
اړیکشمېرې ۰۷۹۷۹۲۰۰۰۸ - ۰۷۷۶۹۲۰۰۰۸ - ۰۷۸۷۸۶۸۸۱۶
پته: بي بي حوا عالي لېسې تر څنګ د حاجي عظيم مارکېټ ته مخامخ
جلال اباد ښار

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library